యోగప్రవేశం

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 2015

యోగదీక్ష

విషయసూచిక

యోగేశ్వరుని గొప్ప వాగ్దానం

అనంతుని కోరుకొనువాడు, అనంతునిచే కోరబడినవాడే. అతనికి దివ్య స్పర్శ లభించింది, అది లేకపోతే అతను మేల్కొనడు, అతనిలో ఆత్మశక్తి ఉన్మీలనం కాదు. కాని ఒక్కసారి దానిని స్వీకరిస్తే, సిద్ధి ఖాయం. అది వేగంగా ఒక జీవితకాలంలోనే జరుగుతుందా లేక అభివ్యక్త జగత్తుకు సంబంధించిన అనేక సృష్టుల, ఆవృతుల ద్వారా సహనంతో కొనసాగిస్తే జరుగుతుందా అనేది వేరే విషయం.

CWSA 23:53 (SABCL 20:47-48)

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. వి. రావు

ప్రయాణానికి సన్నాహం

ఒక సుదీర్ఘ సన్నాహం మనిషి జీవితం
ఆశ, ప్రయాసల శాంతి యుద్ధాల సమావృత వృత్తం
కాంతిహీన పదార్థ ఆవరణంలో ప్రాణం కనిపెట్టినదీ మనిషి జీవితం.
క్రితమెవరి పాదల ముద్ర పడనిది.
అతడి శిఖరారోహణ పథం.
మసక నీడ గుండా అన్వేషిస్తూ జ్వాలతో
సగం తెలుస్తున్న, అందరాని ఆచ్ఛాదిత సహజత్వం
ఇక్కడెక్కడా రూపుదాల్చని మహదాదర్శ వైఖరి
ఉత్థాన పతనాల అంతం లేని ఊర్ధ్వగమన వర్తులం
ఎవరికై మనమంతా తయారుకాబడ్డామో
ఏ బ్రహ్మాండ బిందువు గుండా
అతడి శోభ వెలుగులు విరజిమ్ముతుందో
ఆ బిందువు చేరువరకు... ఈ ప్రయాణం.
ఆ దివ్యుని అనంతంలోనికి విప్పారుదాం.
మన స్వభావ సరిహద్దులు దాటి
సజీవ ప్రకాశభరిత
దివ్యస్వభావ వంపులోకి తప్పించుపోదాం.

సావిత్రి, పుట 24

శ్రీఅరబిందో

నీ క్రియా కలాపాలన్నింటినీ దైవానికి అర్పించు, సర్వత్రా అతడినే దర్శించు

(ఇద్దరు సోదరుల్లో పెద్దవాడు వకీలు, అతడు ఈ ఉదయం శ్రీఅరవిందుల్ని కలవాలను కొన్నాడు)

దీని సంక్షిప్త కథనం: వాళ్లకు శ్రీఅరవిందులు కలలో కనిపించారట, వారిని తమ వద్దకు రమ్మని చెప్పారట, పైగా మృతుడైన తమ సోదరుడి ఆత్మకు సంబంధిం

చిన సూచన లేవో ఇచ్చేరట. శ్రీఅరబిందో: వాళ్లకి ఈ క్రింది సూచనలు చేసి వున్నారు. తగినంత జ్ఞానం లేకుండా ఆత్మల లోకాల్లోకి ప్రవేశించడమనేది చాలా అపాయకరమన్న విషయం ఆ సాధనలో మాధ్యమంగా మారిన (ఇరువురిలో) తమ్ముడికి చెప్పవలసి వుంది. ప్రత్యేకించి తగినంత బలంగా లేని వాళ్ళకి ఇది మరింత ప్రమాదకరం. అతడు (ఆ రకమైన సాధనలు వదిలివేసిన తరువాత) కర్మ యోగాన్ని ఆచరిస్తూ మనస్సును దృఢంగా చేసుకోవాలి. తనలోని అహంకారాన్ని, కోర్కెలను వదిలి వేయాల్సి వుంటుంది. అతడు చేయగల్గే పనులు భక్తిభావంతో చేస్తూ వాటి నన్నింటినీ దేవునికి సమర్పించాలి. ఈ విధంగా తన క్రియాకలాపాల్ని భగవంతునికి అర్పణ చేయగల్గడాన్ని సాధన చేస్తూ సాటివారి అందరిలో, అన్ని స్థితుల్లోనూ ఆయనను దర్శించడానికి ప్రయత్నించాలి. అదే అతడి ధ్యాన మౌతుంది.

ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఈ యోగాన్ని అతడు చేపట్ట లేడు. ఎందుకంటే ఇది 'ఆత్మార్పణ యోగం'. దీనిలో వ్యక్తి ఉన్నత శక్తికి తాను బద్ధుడై, పూర్తిగా ఆ వైపే తెరుచుకోవలసి వుంటుంది. కానీ అతడు యిప్పటికే ఇతర శక్తులకు వశమై పోయాడు. ఇట్లాంటి స్తబ్ధమైన స్థితి అతడికి మంచిది కాదు. అన్ని రకాల శక్తులూ అతడిని ఆవ హించి వ్యక్తిత్వాన్ని స్వాధీనపర్చుకోవచ్చు. కాబట్టి ఈ యోగాన్ని స్వీకరించడమన్నది అంత క్షేమకరం కాదు.

శ్రీఅరవిందులతో సాయం సంభాషణలు, ఎ. బి. పురాణీ, 1-11924

ఈ యోగాన్ని స్వీకరించాలని కోరుకొంటున్న, ఒక జిజ్ఞాసువుకి సూచనలు

శ్రీఅరబిందో: సూర్యుడు దివ్యప్రకాశానికి ప్రతీక, అతడు క్రిందికి దిగివస్తూ, దివ్యప్రకాశం క్రిందికి అవతరించి మనస్సుకు సంబంధించిన అన్ని క్రియాకలాపాలకు ప్రేరణను ఇవ్వమనే ఆకాంక్షను అభివ్యక్తపరుస్తాడు.

ఈ యోగంలో కూడా ఆ దివ్యసూర్యుడు మనస్సునే కాక, ప్రాణికాన్ని, అన్న మయ పురుషుణ్ణి పాలించేందుకై దిగిరమ్మని ఆకాంక్షించడం జరుగుతుంది. కానీ ఇది ఎంతో కష్టతరమైన యత్నం. అందరూ ఆ సూర్యప్రకాశం దిగివస్తే, దానిని భరించలేరు. గాయత్రి మంత్రం సత్యంలోని దివ్యప్రకాశాన్ని ఎంచుకొని అది

క్రిందికి దిగివచ్చి ఈ మనస్సును పాలించాలని సూచిస్తుంది. ఆ విధమైన ప్రకాశాన్ని భరించగల సామర్థ్యం అయితే ఈ యోగాన్ని చేపట్టడానికి అనువైన పరిస్థితిని కలుగజేస్తుంది. నీ వీ మంత్రం పైన ధ్యానం చేయవచ్చు. దీని అర్థాన్ని మననం చేసుకొంటూ ఈ యోగానికి తగినట్లుగా అవడానికి ఆకాంక్షించవచ్చు. నీ మనస్సును కేంద్రీకరించగల్గితే, దేవతకు చెందిన ఏ రూపం పైనైనా ధ్యానం చేయవచ్చు. నిన్ను, ఈ యోగానికి అర్హునిగా, అనువైనవాడివిగా చేయమని నీ ఇష్టదేవతను ప్రార్థించవచ్చు. తద్వారా ఆ దేవత నీలోకి దిగివచ్చి నీ ఆకాంక్షకు తగినట్లుగా పని చేయగలదు.

నిజం చెప్పాలంటే ఈ యోగం మనిషి శక్తిసామర్థ్యంతో జరుగదు. దైవశక్తి ద్వారానే జరుపబడుతుంది. కాబట్టి ఆమె (శక్తి) సాధకుడి సామర్థ్యంలో అవసరమైన ప్రతిమార్పును తేగలదు.

శ్రీఅరవిందులతో సాయం సంభాషణలు, ఎ. బి. పురాణీ, 1-11924

ప్రశ్న: ఒక వ్యక్తి యోగసాధన కోసం తనను తాను సంసిద్ధపర్చుకోవడానికి ఏమి చేయాలి?

అన్నింటి కంటే ముందు అన్ని విషయాల్లోనూ సచేతననుడవు కావాలి. నిజానికి మనం అంత ప్రాధాన్యతను సంతరించుకోని వ్యక్తిలోని ఒక పార్శ్వాన్ని గురించే ఎరుకను కల్గి వుంటాం. తక్కిన చాలా భాగం గురించి తెలియనే తెలియదు. ఇదిగో ఈ అచేతన స్థితే... ఉన్నతానికి ఎదగని స్వభావం లోనికి అణగద్రొక్కి మన స్వభావ పరివర్తనను, రూపాంతీకరణాన్ని నిలిపివేస్తుంది. ఈ అచేతన ద్వారా అదైవిక శక్తులు మనలోకి చొరబడి మనల్ని వాటికి బానిసలుగా చేసుకొంటాయి. నీకు నీవుగా సచేతనుడివి కావాలి. నీవేమి చేస్తున్నావు, ఎందుకు చేస్తున్నావు, చేసేవాటిని గూర్చి ఎలా ఆలోచిస్తున్నావు, వాటినెలా అనుభూతి చెందుతున్నావు అన్నది గ్రహించాలి. నీవు చేసేదానికి గల ఉద్దేశ్యాలను, ప్రేరణలను, శక్తుల్ని, నిన్ను నడి పించే కనిపించని, కనిపించే వాటి నన్నింటినీ అర్థం చేసుకోవాలి. నిజానికి యంత్రా న్నంతా విడి విడి భాగాలుగా చేసి చూసినట్లు నిన్ను నీవు విడగొట్టుకొని పరిశీలించాలి. ఇలా ఒకసారి సచేతనుడవైతే అన్నింటిని గాలించి దేనికదిగా వేరుపరచగలవని అర్థం. ఇహ ఏ శక్తులు నిన్ను, క్రిందికి లాగి వేస్తున్నాయో ఏవి నీకు సహకరిస్తున్నాయో

చూడగలవు. నీవు ఎప్పుడైతే ఏది సరియైనదో, ఏది తప్పు, ఏది యథార్థమో, ఏది బూటకమో, ఏది దైవమో, ఏది అదైవమో తెల్సుకుంటావో అప్పుడు ఆ విధమైన జ్ఞానంతో నియమబద్ధంగా కఠినంగా పనిచేయగలవు. చెప్పాలంటే నీ ఇచ్ఛాపూర్వకంగా ఒక దానిని సమ్మతించి, రెండవదానిని నిరాకరించగలవు. ఈ ద్వంద్వ స్థితి అడుగడుగునా నీ ముందు నిలుస్తూనే వుంటుంది. అట్లాగే నీకు నీవుగా ఒకదానిని ఎంపిక చేసుకొని, ఓరిమి, పట్టుదలతో అప్రమత్తంగా, చురుకుగా వ్యవహరించాలి. 'విశ్రమించక' అన్న నానుడిని పాటిస్తూ దైవానికి వ్యతిరేకంగా నిలిచిన అదైవికమైనది, అది ఏదైనా సరే ఎట్టి పరిస్థితుల్లో దానికి ఆవకాశమివడాన్ని నిరాకరించాలి.

శ్రీమాత

యోగానికి సంసిద్ధ మవ్వడంలో పుస్తక పఠనం

గ్రంథపఠనంతో యోగానికి సంసిద్ధమవ్వడం అవసరమనుకుంటే అది చాలా సమయాన్ని తీసుకొంటుంది. ఒక వేళ ఎవరి ద్వారానైన నేరుగా మార్గనిర్దేశాన్ని పొందడం సంభవిస్తే... అన్ని పరిస్థితుల్లోనూ ఆ సంసిద్ధత ఎంతో వేగంగా సమకూరుతుంది. నీ కిది నిర్దేశించేవారు ఎవ్వరూ లేనప్పుడు ఇక గ్రంథసహాయంతో నీ త్రోవను నీవే కనుగొనాల్సి వస్తే 'ఈ పుస్తకం కాదు, ఆ పుస్తకం చదువు' అని చెప్పేవాళ్ళు ఒక్కరైనా లేక ప్రతిదీ నీకు నీవుగా కనుగొనడం అనేది ఎంతో సమయాన్ని తీసుకొంటుంది. ఏళ్ళే పట్టవచ్చు. ఆ తేడాను నీవు చూడవచ్చు. ఒక విషయాన్ని గురించి తెలుసుకొన్న వ్యక్తిని, అంటే ఆ అంశాన్ని తన స్వానుభవంలోకి తెచ్చుకొని, దాని చివరి భాగం వరకు చేరుకొని, దానికి చెందిన పూర్తి జ్ఞానాన్ని పొందిన ఆ వ్యక్తిని ప్రశ్నించగల్గడానికి, గ్రంథాలు చదివి తెలుసుకోవడానికి ఎంతో వ్యత్యాసం వున్నది. "ఇది మంచిదేనా, దీని వల్ల ఉపయోగం వున్నదా, ఇది కీడు కలుగ జేస్తుందా" అని అతడిని అడగగలవు. అడిగిన మరు నిమిషంలోనే ఆ "ఇది చెయ్యి, ఇది చదువు, అది చేయకు" లాంటి జవాబు నీ కందుతుంది. ఇది ఎంతో తేలిక కదూ! నీవు పూర్తిగా ఒంటరివి అన్నప్పుడు, నీ కనువైన పరిసరాల్లో లేనప్పుడు నీ పరిస్థితిని గురించి అర్థం చేసుకోగలవారు లేనప్పుడు, వున్నవారు నీకు చెరుపు చేయకుంటే ఇక దానిని గురించి ఆలోచించకు. ఇది మంచిది, ఈ పుస్తకం చదువు, అది దీని కంటే మంచిది, అది చదువు అని చెప్పగల్గేవాళ్ళు లేనప్పుడు ఇక నీకు నీవే

గంపెడు విషయాలను చదివి తీరాలి. వాటిని మళ్ళీ నీ స్వంత ఆలోచనతో పోల్చి చూసుకోగలగాలి. అవి నీ పై ముద్రించిన ప్రభావాన్ని సరిపోల్చుకోవాలి. మరి అది నీ కెంత వరకూ సహకరించగలదో, సహకరించలేదో తెలియదు.

సహజంగా పూర్వ నిర్దేశిత భాగ్యవంతులు తమ అంతరంగ మార్గదర్శి నుండే నిర్దేశించ బ డతారు. అట్లాంటివారికి సహజంగానే సరిగ్గా కావాల్సిన పుస్తకం చేతి కందడం, దానిని చదవడం, సరియైన సూచనను ఇవ్వగల మనిషి తారసపడటం తటస్థిస్తుంది. కొంత కాలం తరువాత ఆ ఘటనకు సంబంధించిన ప్రత్యేక చేతన అక్కడ పని చేసినట్లు గ్రహించగల్గుతారు. అది ఏమిటి, అది ఎక్కడి నుండి వచ్చింది, వాళ్ళ జీవితాన్ని ఎవరు వ్యవస్థీకరించారు, వాళ్ళ జీవితంలోని పరిస్థితుల్ని ఎవరు చక్కబెట్టారు అన్నది, అంత బాగా తెలియదు. వాళ్ళను మున్ముందుకు నడిపే శక్తిని కనుగొనడంలో అడుగడుగునా ఎవరు సహకరించారన్నది వారెరుగరు. ఇట్లాంటి సందర్భం తదరచుగా సంభవించేది కాదు. చాలా అరుదైనది. ఇట్లాంటి మనుషులు, పూర్వ విధి నిర్ధారిత అనుగాములు. లేని పక్షంలో ఇది చాల కష్టం. చాలా సమయం తీసుకొంటుంది. కానీ ఇది ప్రారంభమే. ఇది సత్యాలను కనుగొనడానికి.. ఆ సత్యాల పైన వ్యక్తి యొక్క యోగం నిలద్రొక్కుకుంటుంది. ఇది యోగం కాదు మనం చెప్పుకొన్న సాధారణ సూత్రాలు. వాటి పైన మనిషి తన యోగాన్ని నిర్మించబోతు న్నాడు.

ఎవరిలో ప్రత్యేకమైన ఉత్సాహం వున్నదో వాళ్ళే ఆ ప్రత్యేకమైనదాన్ని దేన్నో కనుగొంటారు. ఇది భారతీయులకు చెప్పబోవటం లేదు. ఎందుకంటే వాళ్ళకది ఎంతో ఎంతో తేలికైన విషయం. భారతదేశంలో యోగానికి సంబంధించి సజీవమైన పరంపరాగతమైన ఆచారం ఉంటుంది. ఎవరు యోగసాధనకు పూనుకొంటారో వాళ్లు వెంటనే ఆ దిశగా సమాచారాన్ని అందించేవాళ్ళను అన్వేషిస్తారు. ఇక్కడ ఏమీ తెలియని అజ్ఞాని, నిశానీ కూడా యోగసాధన వనుసరించి ఏమి చేయాలి, ఏది తనకు సహకరిస్తుంది అన్న అవగాహనను అస్పష్టంగానైనా కల్గి వుంటాడు.

శ్రీమాత

సత్యసూర్యుని వైపుగా ఆకాంక్ష

ఆ సత్యసూర్యుని వైపు, ఆ పరమ ప్రకాశం వైపు పూర్తి చిత్తశుద్ధితో, సుహృద్భావనతో,

తీవ్ర ఆకాంక్షతో తిరిగి రోజు రోజుకీ పై పైకి ఉద్గమించాలనే సంకల్పాన్ని పూనుదాం.

తద్వారా ఆ ప్రకాశం మనల్ని ఆ సాంతం ముంచెత్తి తన ప్రజ్ఞా జ్యోతిలో మన మనస్సులను, హృదయాలను, మన ఆలోచనలను క్రియాకలాపాలను ప్రకాశింప జేయాలి.

శ్రీమాత

అనువాదం: హర్షవర్ధన్

పిలుపు సమర్థత

మార్గం — సమర్థత

ఒక మనిషికి, నీవు చెప్పే అర్హతలన్నీ ఉండవచ్చు, దృఢంగా కనబడవచ్చు; కాని, అతడు మార్గంలో పయనించ లేకపోవచ్చు. అదే సమయంలోనే వేరొక మనిషి బల హీనంగా కనబడవచ్చు, కాని, అతనిలో ఏదో ఒకటి కల్పించుకుంటుంది. అతడు పయనించగల్గుతాడు మార్గంలో. అందుచే ఈ విషయంలో మానసిక నిబంధన ఏదీ లేదు. వారిలోదేదో — నేనిదివరకే చెప్పినట్లు — కోరుకుంటోంది యోగాన్ని; అదే నడిపిస్తున్నది వారిని ముందుకు. కొన్ని సందర్భాలలో 'విధి' తోస్తుంది వారిని, ముందుకు. ఈ విషయాన్ని చెప్పొచ్చు: ఇక్కడికి వచ్చే వారందరికీ మార్గంలో పయనించే అవకాశం వుంటుంది, దానిని పట్టుకు వ్రేలాడగల్గితే.

సాయం సంభాషణలు శ్రీఅరవిందులతో, ఎ. బి. పురాణీ, 20-9-1926

మనం అవసరంగా (తప్పనిసరిగా) తెల్సుకోవల్సినవి

ఈ విషయంలో ఎవరు సమర్థంగా ఉన్నప్పటికీ — సమర్థత, అసమర్థత అనేవి — ఆధ్యాత్మిక విషయాల్లో — ఒక మాట్లాడే పద్ధతి మాత్రమే — బాహ్యస్వభావం గురించి. కాని లోపల ఉంటుంది ఒక ఆత్మ, పైన ఉంటుంది — దైవానుగ్రహం[1].

అదే నీవు తెల్సుకోవలసింది — తప్పనిసరిగా తెల్సుకోవల్సింది. కాని నీవు

---

[1] పెద్దల ఆశీర్వాదం కూడ ఇందులోదే.

తెల్సుకోనప్పటికీ — మంచిది — కనీసం ఏదో విధంగా నీవీ మార్గంలోకి వచ్చి పడ్డావు; నీ వక్కడే వుండాలి, ముందుకు లాగబడే వరకు; నీలో ఆత్మజ్ఞానం మేల్కొనే వరకు.

ప్రశ్న: ఒక అత్యంత ఉత్సాహపరిచే సూత్రం కనుగొన్నా — మీ ఉత్తరంలో — "లోపల ఒక ఆత్మ, పైన దైవానుగ్రహం" — "ఇదే నీవు తెల్సుకోవల్సినది, నీవు అవసరంగా తెల్సుకోవల్సినదంతా ఇదే" నిజంగా ఇదేనా అంతా?

సమా: అవును. ప్రతి ఒక్కరు చేయగలరు — ఎంతో మంది చేశారు.

ప్రశ్న: అలా ఐతే, ప్రతివానిలోను ఆత్మ వున్నది, పైన దైవానుగ్రహం వున్నది. కాని ఎలా ప్రజలు దైవానికి వెన్ను చూపుతున్నారు?

సమా: రాజసిక అహంకారం, దురాశ, డాంబికం వల్ల; దైవానుగ్రహాన్ని కాక, వారి ప్రయత్నాలనే ఎక్కువ నమ్మడం వల్ల.

ప్రశ్న: నేనెప్పుడూ వినలేదు — దైవానుగ్రహం అంతా చేస్తుందని; అలా కనబడితే ఎలా తెల్సుకోగలం మనం — అతడు సాధన చేయలేదని, గత జీవితంలో? దీనిని మీరు ఖండించలేరు. ఖండించగలరా?

సమా: ఆధ్యాత్మిక చరిత్రలో అనేక సంఘటనలను చూపగలను — ప్రఖ్యాతి గాంచిన జగాయ్, మధాని[2] నుండి ప్రారంభించి; రెండు రెళ్ళు నాలుగు అని ఒప్పుకోవడాని కిష్టపడని బుద్ధికి వ్యతిరేకంగా చెప్పితే ఫలితముంటుంది? నీవు ఒప్పుకోలేవు. ఒప్పుకోగలవా?

ప్రశ్న: కేవలం అంటిపెట్టుకుండటం సరిపోదు. అలా అయితే మన ఆశ్రమంలో

---

[2] జగాయ్, మధాతు సంఘటన — చైతన్య నిత్యానందులకు సంబంధించినది. ఈ కథకు సంబంధించి అనేక వదంతు లున్నాయి. ఒక మారు చైతన్య వీధులలో క్రిష్ణనామ సంకీర్తన చేయుచుండగా — అతని స్నేహితుడు నిత్యానందుని ఎదుర్కొన్నారు ఇరువురు పరమ తాగుబోతులు — జగాయ్,మధాయ్‌లు. వారు దొంగలు, విధ్వంసకారుల ముఠాకు చెందినవారు. వారిలో మధాయ్ ఒక మట్టికుండను నిత్యానందుని మీదికి విసరి, అతని నుదిటిని గాయపర్చాడు. ఈ సంఘటన గురించి విన్న చైతన్య మహాప్రభువు కోపించి తన దివ్యచక్రంతో వారిరువురిని చంప బూనారు. వెంటనే నిత్యానందుడు వారిని క్షమించమని ప్రాధేయపడ్డాడు. నిత్యానందుని ఔదార్యానికి వారిలో మార్పు వచ్చి, వారిరువురు

పిల్లి ఋషికి కూడ ఒకే అవకాశం ఉండగలదు.

సమా: అవును దానికి — వున్నది ఒక కొత్త తరహా ఉన్నత జన్మకు ఎదిగేందుకు — మరు జన్మలో — అంతా ఆమెకు అనుకూల వాతావరణంలో.

ప్రశ్న: రామకృష్ణుని బుజ్జి పిల్లి వంటి సాధకుడు కూడ — ఒక నిర్ణయాత్మక ప్రయత్నం — ఆత్మసమర్పణ — తప్పనిసరిగా చేయాల్సి వచ్చింది — మిగిలిన సత్తా నంతటిని — విధేయతలో ఉండమని బలాత్కరించవల్సి వచ్చింది అది — ఆర్యా, నన్ను చెప్పనీయండి — భూమిపై అతి కష్టమైనది.

సమా: నేనెప్పుడూ వినలేదు — బుజ్జి పిల్లి అలాంటి వాడని. అలా ఉంటే అది బుజ్జి పిల్లి కాజాలదు. (అది బుజ్జి కోతి. బుజ్జి పిల్లిలా ఉండడానికి ప్రయత్నించిన బుజ్జి కోతి. అదే అలా చేస్తుంది) నీకు నిజంగా, నా కంటే, రామకృష్ణుని కంటే కూడ. ఎక్కువ జ్ఞానం — ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో వున్నది. నేను కేవలం తలవంచి, వినమ్రతతో, తక్కువ జ్ఞానం గలవారి వైపు నా దృష్టి మరలుస్తాను.

ప్రశ్న: జనం సాధనలో పడి, పక్కదారి పట్టిన సంఘటనలు గుర్తున్నాయి — దైవం ఏమీ చేయ లేకపోయాడు వారి విషయంలో. దైవానుగ్రహం దిగి రావడానికి ముందు — ఆకాంక్ష, త్యాగము, ఆత్మసమర్పణ, వంటివేవీ తన వ్యక్తిగత ఇచ్ఛకు వ్యతిరేకంగా చేయలేకపోయాడని — అలా చేద్దామనే నిశ్చయం కూడ చేయలేకపోయాడని

సమా: దైవానుగ్రహం కోసం వేచి వుండమని కూడ దాని అర్థం. ఇక్కడ వ్యక్తి ఇచ్ఛ అటువంటిది కాదు. వ్యక్తి ఇచ్ఛ వినాశనాన్ని కోరుకుంటే, అతని అహంకారం దైవంతో

చైతన్యులకు అంతేవాసు లయ్యారు.

3. ఋషి — ఆశ్రమంలో నివసించే పిల్లి, శ్రీమాతారవిందుల దివ్యస్పర్శకు మార్పు చెంది, శ్రీమాత సన్నిధిలో ధ్యానం చేసేది. ఫలితంగా, మరణానంతరము — అనేక మెట్లు — పరిణామక్రమంలో పైకి దుమికి, మానవ జన్మ పొందినట్లు శ్రీమాత బహిర్గతం చేశారు.

దైవానుగ్రహం అందరకు లభిస్తుందని — అతి పెద్ద పాపికి, జంతువుకు కూడ, వారు తెరుచుకుని వుంటే, లభిస్తుందని చెప్పడానికే — జగాయ్, మధాయ్ ఉదంతాన్ని ప్రస్తావించారు శ్రీఅరవిందులు.

శత్రుత్వం వహిస్తే, దైవం తప్పనిసరిగా అతనికి — అతడు కోరని, అతను కాలదన్నే — తన అనుగ్రహాన్ని చూపనవసరం లేదు.

శ్రీఅరవిందులతో నిరోద్ బరన్ ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు, పుటలు 465-67)

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

ఈదురు గాలులూ, నా చుట్టూ ఝుళిపించే పవనాలతో
పర్వత సానువుల నెక్కి చిత్తడి భూమికి వెళుతున్నా
నాతో రాగల దెవరు? నాతో కలిసి అధిరోహించే దెవరు?
కాలువ నెదురీది, మంచు గుట్టలపై నడుస్తూ
ధీరుడై, ఆపదల కాప్తుడై
నా సామ్రాజ్యానికి భాగస్వామియై నాతో నడిచే వాడెవరు?

(శ్రీఅరబిందో ఆలీపూర్ జైలులో ఉన్న సమయంలో రచించిన 'ఆహ్వానం' అనే కవిత నుండి సంగ్రహించినది)

CWSA 2:201

ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి సంసిద్ధత

ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి సంసిద్ధతకు చిహ్నాలు:

ప్రశ్న: ఆధ్యాత్మిక పథానికి సంసిద్ధత కలిగిందని చెప్పటానికి ఏమైనా గుర్తులు ఉన్నాయా? ముఖ్యంగా ఆధ్యాత్మిక గురువు లేనపుడు.

సమా: ఉన్నాయి. అతి ముఖ్యమయిన సంకేతం ఎలాంటి పరిస్థితులలో అయినా పరిపూర్ణమై నిలిచి వుండే సమత. ఇది అత్యంత ఆవశ్యకమయిన పునాది. చాలా నిశ్శబ్దమూ, నిశ్చలమూ శాంతియుతమూ యై వుండి శక్తి భరితం అయిన అనుభూతి వుంటుంది. అది జడత నుండి వచ్చే ప్రశాంతత కాదు. ఒక కేంద్రీకృతమయిన శక్తి భావన నుండి కలిగేది. ఎపుడూ, ఏమి జరిగినా, జీవితంలో అతి భయంకరమనిపించే పరిస్థితులలో కూడా నిన్ను నిశ్చలంగా ఉంచే ప్రశాంతత. అది మొదటి గుర్తు.

రెండవ గుర్తు. నీ సాధారణ చేతనలో నీవు పూర్తిగా బందీ అయినట్లుగా

భావించినపుడు — ఏదో అత్యంత కఠినతరమయినదిగా, ఊపిరి సలపనట్లుగా, భరించలేనట్లుగా, ఒక ఇత్తడి గోడకు రంధ్రం చేసి బయటపడాలని అనిపిస్తుంది. ఈ హింస ఎంతో దుర్భరంగా అనిపించి ఊపిరాడక పోవటం. బ్రద్దలు చేసుకొని బయటకు రావాలని లోపల నుండి ప్రయత్నించినా నీవు అలా చేయలేకపోతావు. ఇది కూడా మొదటి చిహ్నాలలో ఒకటి. నీ బాహ్యరూపం మరీ చిన్నదిగా అయిపోయినట్లనిపించే స్థాయికి నీ అంతర చేతన చేరుకొంది. సాధారణ జీవితం, సాధారణ కార్యకలాపాలు, సాధారణ సంబంధ బాంధవ్యాలు — ఇవన్నీ మరీ చిన్నవి, అల్పమైనవిగా అనిపిస్తుంది. వాటిని ఛేదించే ఒక శక్తిని నీలో అనుభూతి చెందుతావు.

మరొక లక్షణం కూడా ఉంది. నీ మనసును కేంద్రీకరించి, ఆకాంక్షించినపుడు దాదాపు వెనువెంటనే నీ లోనికి పైనుండి క్రిందకు ఏదో దిగి వస్తున్న భావన కలుగుతుంది. నీ కొక సమాధానం అందుతుంది. ఒక తేజస్సు, శాంతి, శక్తి క్రిందకు వచ్చినట్లుగా అనుభూతి చెందుతావు. నీవు ఎక్కువ సమయం వేచి వుండనక్కర లేదు. చాలా కాలం గడవవలసిన పని లేదు. ఆంతరమైన ఆకాంక్ష, పిలుపు మాత్రం చేత సమాధానం లభిస్తుంది. ఇది అనుసంధానత బాగా ఏర్పడిందని సూచిస్తుంది.

CWM 11:97

తొలుత అవసరమైన విషయం

ప్రశ్న:యోగం గురించి ఏమైన చెప్తారా?

సమా; నీవు దేని కోసం యోగం చెయ్యాలనుకుంటున్నావు? శక్తి పొందటానికా? శాంతి, నిశ్చలత కోసమా? మానవాళికి సేవ చెయ్యటానికా?

పై కారణాలేవీ నీవు యోగమార్గానికి అర్హుడవు అనటానికి తగినవి కావు.

ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పు. నీవు దైవం కోసం యోగమార్గాన్ని అనుసరించాలనుకుంటున్నావా? భగవంతుడే నీ జీవితంలో పరమోన్నత సత్యమా? ఎంతగా అంటే దైవం లేకుండా ఉండటం నీకు అసాధ్యమయినంతగా నీ జీవిత పరమార్థం దైవమే అని. దైవం లేకుండా నీ మనుగడకు అర్థం లేదనీ భావిస్తున్నావా? అపుడే ఈ మార్గానికి పిలుపు ఉందని చెప్పవచ్చు.

మొట్టమొదట ఆవశ్యకమయినది దైవానికై ఆకాంక్ష, తరువాత నీవు చేయవలసినది ఆ ఆకాంక్షను పోషించి, సర్వదా అప్రమత్తంగా, జాగృతంగా, సజీవంగా ఉంచు

కోవటం. అందుకు అవసరమైనది ఏకాగ్రత. దైవసంకల్పానికీ, లక్ష్యానికీ, సమగ్రమయిన, సంపూర్ణమయిన సమర్పణా దృష్టితో దైవంపై ఏకాగ్రతను కలిగి ఉండటం.

హృదయస్థానంపై ధ్యాసను కేంద్రీకరించండి. దానిలోకి ప్రవేశించి, లోపలికి, వెళ్ళగలిగినంత లోపలకు వెళ్ళండి. విస్తృతంగా పరుచుకున్న నీ చేతనా తంత్రులను ఏరికూర్చి, చుట్టివేసి ఒక్క దూకు దూకి మునిగిపో.

హృదయపు లోతైన నిశ్శబ్దంలో ఒక జ్వాల వెలుగుతున్నది. అది నీలోని దివ్యత్వం. నీ నిజమైన అస్తిత్వం. దాని స్వరాన్ని విను, దాని ఆదేశాలను శిరసావహించు.
CWM 3:1

ఆత్మాన్వేషణ ఆరంభ కేంద్రం

ప్రస్థాన ... కేంద్రం నీ శరీరానికి, జీవన స్థితిగతులకీ అతీతంగా నీ మానసికమయిన ఆలోచనల రూపకల్పన కాక, నీ భాష, అలవాట్లు, నీవు జీవించే పరిసరాలు, నీవు జన్మించిన దేశకాలాలపై ఆధారపడినది కాక భిన్నంగా నీలో స్వతంత్రంగా ఉన్నదానిని అన్వేషించాలి. నీ అస్తిత్వపు లోతులలో విశ్వజనీనతను, అవధులు లేని పరివ్యాపకతను అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగుతున్న దానిని నీవు కనుగొనాలి. అపుడు వికేంద్రీకరించి, పెంచి, విస్తరింప చెయ్యి. నీవు అన్నిటిలోనూ అన్ని ప్రాణులలోనూ జీవించటం ప్రారంభిస్తావు. వ్యక్తులను వేరు చేసే అడ్డుగోడలు కూలిపోతాయి. వాళ్ళ ఆలోచనలలో ఆలోచిస్తావు. వారి స్పందనలలో ప్రకంపిస్తావు. వాళ్ళ అనుభూతులలో నీవు చెందుతావు. వారి స్పందనలలో ప్రకంపిస్తావు. వాళ్ళ అనుభూతులలో నీవు అనుభూతి చెందుతావు. వారందరి జీవితాలలో జీవిస్తావు. జడంగా కనిపించినదంతా ఒక్కసారిగా ప్రాణంతో నిండిపోతుంది. నిర్జీవ శిలలు, సజీవాలౌతాయి, రాళ్ళు చలించటం, మొక్కలు అనుభూతి చెందటం, సంకల్పించటం, బాధ పడటం మొదలుపెడతాయి. జంతువులు మూగభాషలో మాట్లాడటం మొదలు పెడతాయి. సమయం పరిమితి లేకుండా ఒక మహత్తరమైన చేతనతో అన్నీ చలించటం మొదలవుతుంది. ఇది అంతరాత్మ సిద్ధికి ఒక పార్శ్వం మాత్రమే. ఇంకా ఉన్నాయి మరెన్నో ఉన్నాయి. అన్నీ నీ అహంకారపు అవధులు, నీ బాహ్యవ్యక్తిత్వపు గోడలు నీ ప్రతిచర్యల నిర్వీర్యత, నీ సంకల్పపు అసమర్థతలు దాటి వెళ్ళటానికి నీ కుపకరిస్తాయి.

నేను ముందే చెప్పినట్లుగా అటువంటి సిద్ధి కలగటానికి మార్గం సుదీర్ఘమూ,

కంటకప్రాయమూ, కష్టతరమూ — సడలని దృఢమైన పట్టుదలను ఆశించే పరిష్కరిం చవలసిన సమస్యలతో ఉంటుంది.

అది ఎవరూ చరించని అడవి గుండా, ఒక తెలియని ప్రదేశ అన్వేషణకై, ఆవిష్కరణకై సాగే పరిశోధకుడి ప్రయాణంలా ఉంటుది. ఒక నూతన ఖండాన్ని కనుగొనటానికి కావలసిన ఓర్పు, సహనాలే అంతరాత్మ ఆవిష్కరణకూ అవసరమవుతాయి. ఈ పరిశోధనకు ఉపక్రమించినవారికి కొన్ని సరళమయిన మాటల సలహా ఉపయోగ పడవచ్చు.

అన్నింటి కన్నా ముందుగా తెలుసుకోవలసిన అతి ముఖ్యమయిన విషయ మేమిటంటే మనసు ఆధ్యాత్మిక విషయాలను విశ్లేషించ లేదు.

ఈ విషయంపై వ్రాసిన వారందరూ యిలానే చెప్తారు. చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే దానిని ఆచరించారు. ఈ మార్గంలో ముందుకు వెళ్ళటానికి అన్ని రకాల యిన మానసిక అభిప్రాయాలు, స్పందనల నుడి పూర్తిగా దూరంగా ఉండటం అని వార్యం.

CWM 12:32-33

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. సరోజినీ ప్రసాద్

ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోకి ప్రవేశించడం

ప్రవేశమును సూచించే మొదటి గుర్తులు

ప్రశ్న: ఒక వ్యక్తి నిజంగా ఆధ్యాత్మిక పథంలోకి ప్రవేశించాడని ఎప్పుడు చెప్ప గలం?

సమా: నా ఉద్దేశంలో సంఘటనలు జరిగే క్రమాన్ని పరిశీలనలోకి తీసుకుంటే, మొదటి గుర్తు (అది అందరికీ ఒకే విధంగా ఉండదు), నీకు ఇతరమైనది ప్రతిదీ పూర్తిగా ప్రాముఖ్యం లేనిదిగా కనపడుతుంది. మొత్తం నీ జీవితం, నీవు చేసే పనులన్నీ, మొత్తం నీ గమనాలు సాగిపోతూనే ఉంటాయి, అదీ పరిస్థితులు ఆ విధంగా సమ కూడితే, కాని అవన్నీ నీకు ఏ మాత్రం ప్రాముఖ్యం లేనివిగా అనిపిస్తాయి, నీ

అస్తిత్వ ఉనికికి అవి ఇక ఏ మాత్రమూ అర్థవంతంగా తోచవు. నేను దీనిని మొదటి గుర్తు అని నమ్ముతున్నాను.

ఇంకా వేరే కూడా ఉండవచ్చు, ఉదాహరణకు, ప్రతిదీ తేడాగా ఉన్న అనుభూతి, తేడాగా జీవిస్తున్న అనుభూతి, మనస్సులో ఇంతకు మునుపు లేని కాంతి, హృదయంలో ఇంతకు మునుపు లేని ప్రశాంతి. అది మార్పు తీసుకువస్తుంది; కాని గుణాత్మకమైన మార్పు సాధారణంగా తరువాత వస్తుంది. చాలా అరుదుగా అది మొదట ఒక మెరుపు లాగా మాత్రమే ఒక వ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి మారే సమయంలో వస్తుంది. అప్పుడప్పుడు, అది ఒక గొప్ప వెలుగు విరజిమ్ముతూ మొదలవుతుంది, గాఢమైన సంతోషం నీలో ప్రవేశిస్తుంది; కాని సర్వసాధారణంగా, తరువాత అది ప్రకటనలేక వెనుక ఉండిపోతుంది, ఎందువల్లనంటే, ఇంకా నీలో చాలా అపరిపూర్ణతలు గట్టిగా పట్టుకుని వేలాడుతున్నాయి.... అదేమీ ఏవగింపూ కాదు, తిరస్కారమూ కాదు, కాని నీకు ప్రతిదీ ప్రాముఖ్యరహితమైనదిగా తోస్తూ వాటి బధ్యతలను స్వీకరించాలని అనుకోవు. ఉదాహరణకు, నీవు కొన్ని భౌతిక పరిస్థితుల మధ్య ఉన్నపుడు ఆహ్లాదకరమైనవైనా లేక ఆహ్లాదకరం కాకపోయిననైనా (రెండింటి కొసలూ కలుస్తాయి), నీకు నీవు చెప్పుకుంటావు, "అదంతా నాకు అంత ముఖ్యమైనదేనా? కాని అది నాకు మాత్రం ముఖ్యమైనది కాదు!" నీకు నిజంగా అవతలి వైపుకు మరలిన గట్టి అభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది.

ఆధ్యాత్మిక జీవితం అంటే ఒక మూల కూర్చుని ధ్యానం చేయగల సామర్థ్యం కలిగి ఉండటమేనని కొంతమంది ఊహ! అది చాలా, చాలా సర్వ సాధారణమైన భావన. నేను ఈ విషయంలో చాలా నిష్కర్షగా ఉండబోవటం లేదు, కాని ధ్యానానికి ఎక్కువగా తమ సామర్థ్యాన్ని వినియోగించే అధిక శాతం జనులు — వారు ఒక గంటలో ఒక నిమిషం కూడా ధ్యానం చేస్తారని నేను అనుకోను. నిజంగా ధ్యానం చేసేవారు దాని గురించి ఎన్నడూ మాట్లాడరు; వారికది చాలా సహజమైన విషయం. అది అంత సహజమైన విషయం అయినప్పుడు, దానికి అంత ఔన్నత్యం నీవు ఆపాదించినప్పుడు, నీవు నీకు పురోభివృద్ధిని పొందుతున్నావని చెప్పుకోవడం మొదలుపెడ్తావు. ఎవరైతే దానిని గురించి మాట్లాడతారో వారికది మిగతావారి

కంటే ఆధిక్యతను కలుగజేస్తుంది, ఇది కచ్చితం అనుకో, వారు అత్యధిక సమయం జడత్వంలోనే ఉంటారు.
CWM 4:103

అంతరంగ కవాటలు తెరవడం

ఎన్నో రకాలైన ధ్యానపద్ధతు లున్నాయి.... నీవు ఒక భావనను అంది పుచ్చుకుని, దాని వలన రావలసిన ఫలితం పొందే వరకు దానిని అనుసరించవచ్చు — ఇది క్రియాశీలమైన ధ్యానం. సమస్యను పరిష్కరించాలనుకున్న మనుషులు లేదా లిఖితరూపంగా పెట్టదలచుకున్నవారు ఈ విధంగా ధ్యానం చేస్తారు, కాని వారికి తాము ధ్యానం చేస్తున్నామనే సంగతి తెలియదు. తదితరులు, సుఖాసీనులై, ఎటువంటి భావనను అనుసరించకుండా ఏదో ఒకదాని మీద ఏకాగ్రత వహించే ప్రయత్నం చేస్తారు — తమ ఏకాగ్రతాశక్తిని తీవ్రతరం చేయడానికి కేవలం ఒక విషయం మీదే ఏకాగ్రం చేస్తారు; అది ఒక విషయం మీద ఏకాగ్రం చేసినప్పుడు సర్వ సాధారణంగా ఏం జరుగుతుంది అనే దానిని తెలియజేస్తుంది: ఒక విషయం మీద తగిన రీతిలో నీ సామర్థ్యంతో ఏకాగ్రతను కూడ గట్టుకోవడంలో నీవు కృతార్థుడవైతే, అది మానసికమూ, ప్రాణికమూ లేదా భౌతికమూ ఏదైనప్పటికీ, ఆ క్షణంలో దాని ద్వారా ముందుకు సాగిపోయి, మరియొక చైతన్యంలో ప్రవేశిస్తావు. ఇంకా ఇతరులు చేసేదేమంటే, ఒక నిశ్శబ్ద ప్రశాంతతలోకి చేరడానికి తమ తలలో నుంచి అన్ని గమనాలనూ, భావాలనూ, ప్రతిబింబాలనూ, ప్రతిక్రియలనూ బయటకు నెట్టివేస్తూ ఉంటారు. ఇది చాలా కష్టసాధ్యం, 25 సంవత్సరాలు దీని కోసం ప్రయత్నించిన వారున్నారు, కాని విజయం సాధించలేదు, ఎందువల్లనంటే అది ఏటికి ఎదురీదటం లాంటిది.

ఇంకొక విధమైన ధ్యానపద్ధతి వుంది, అందులో వ్యక్తి తాను ఎంత మట్టుకు ప్రశాంతంగా వుండగలో అంతగానే ఉంటాడు, కాని ఆలోచనలను ఆపాలనే ప్రయత్నం చేయడు, ఎందువల్లనంటే కొన్ని ఆలోచనలు యాంత్రికమైనవై ఉంటాయి, వాటిని ఆపాలనే ప్రయత్నం చేస్తే దానికి సంవత్సరాలు పడుతుంది, పైగా ఆశించిన ఫలితం దక్కుతుందనే నమ్మకం లేదు; దాని కంటే ఉత్తమం నీవు నీ చైతన్యాన్నంతా కూడదీసుకుని, సాధ్యమైనంతగా, నిశ్చలంగా, ప్రశాంతంగా ఉంటూ, బాహ్యావిషయాల

నుంచి వాటి మీద ఆసక్తి లేనట్లుగా వాటి నుంచి, వేరుపడాలి. అప్పుడు హఠాత్తుగా ఒక్కసారిగా, నీ లోని ఆకాంక్ష అనే జ్వాలను ఉద్దీపించి, దాని లోని మంటను పైకి పై పైకి ఇంకా పైకి ఎగసేటట్లుగా, వచ్చే వాటనన్నింటిని వేసి; దానితో తాదాత్మ్యం చెంది, నీ చైతన్యం, ఆకాంక్ష చివరి అంచు వరకు వెళ్ళి, దేనిని గురించీ ఆలోచించకుండా — కేవలం, ఒక ఆకాంక్ష పెరిగి, పెరిగి, మరితంగా పెరిగి, ఒక్క నిమిషం కూడా ఫలితం గురించి ఆలోచించకుండా, ఏది జరుగుతున్నదీ, ప్రత్యేకించి ఏమి జరగకూడదు, అన్నింటినీ మించి ఏదో వస్తుందనే కోరిక లేకుండా — పెరిగి, పెరిగిపోతూ ఎక్కువెక్కువగా తనకు తాను తీవ్రతరం చేసుకునే ఆకాంక్ష హర్షాతిరేకంతో నిరంతరమైన ఏకాగ్రతను కలిగి ఉండాలి. అప్పుడు, అక్కడ నేను మీకు ఆశ్వాసన ఇచ్చేదేమంటే, జరిగేదంతా మంచే జరుగుతుందని. అంటే, ఇది చేయగానే నీకు ఎంత వరకు సాధ్యపడగలదో అంతగా సాక్షాత్కరించుకో గలుగుతావు. ఈ సాధ్యాసంభావ్యతలు వ్యక్తులను బట్టి ఎంతో వైవిధ్యభరితమైనవై ఉంటాయి. కనుక ఈ విధంగా నిశ్శబ్దంగా ఉండాలని ప్రయత్నించడం, ఆకృతుల ననుసరించి వాటి వెనుక పోవడం, సమాధానాలిచ్చే శక్తిని ఆవాహన చేయడం, నీ ప్రశ్నలకు సమాధానం కోసం నిరీక్షించడం, అటువంటివన్నీ భ్రాంతిపూర్వకమైన ఆవిరి మేఘంలాగా అదృశ్యమైపోతాయి. ఈ జ్వాలలో నీవు ఎరుకతో జీవించడంలో విజయం సాధిస్తే, ఈ విధంగా ఆకాంక్షను పెంచుకుంటూపోగలిగితే, తక్షణ ఫలితం సాధించకున్నా, కొంతకాలం తర్వాత ఏదో ఒకటి జరగడం తప్పక చూస్తావు.
CWM 4:104-05

సాధనాపథంలో మొదటి చలనాలు

ప్రశ్న: "బాహ్యరూపాలలో కూరుకుపోయి తనకు తాను మరచిపోయినటువంటి స్వార్థపూరిత అహంకారస్థితిలోని చైతన్యం నుంచి మానవ ఆత్మను మరలించటం యోగవిధానం..." "బాహ్యరూపాలలో కూరుకుపోయి తనను తాను మరచిపోయి నటువంటి స్వార్థపూరిత చైతన్యం..." అనేది నాకు పూర్తిగా అర్థం కాలేదు.

సమా: మనుషులు బాహ్యవిషయాలలో నిమగ్నమై ఉంటారు. అనగా, చైతన్యం బాహ్యవిషయాల దిశగా మరలించబడి ఉంటుంది, — అంటే, అతడు చూసేది, తెలుసుకునేది అంతా — అంతరాంతరాళాల్లోని గాఢతరమైన సత్యాన్ని, ఆ

దివ్యసన్నిధిని తెలుసుకొనే నిమిత్తం అంతరంగం వైపు మరలటానికి మారుగా. ఇది మొదటి చలనం. నీవు చేసే పనులన్నింటితోటి నీవు తీరిక లేకుండా గడుపుతుంటావు, నీ చుట్టూ వున్న మనుషులతో, నీవు ఉపయోగించేవాటితో; తరువాత జీవించడంలో: నిద్రపోవడం, తినడం, మాట్లాడటం, కొంత పని చేయడం, కొంత వినోదం కూడా కలిగి ఉండటం; వాటినే తిరిగి మొదలుపెట్టడం; నిద్రపోవడం, తినడం మొదలైనవి, మళ్లీ వాటినే పునరావృతం కావించడం. అనంతరం, ఒకరు ఇది ఏమని చెప్పారు, ఒకరు దానిని ఏ విధంగా చేశారు, ఒకరు విధిగా చేయవలసిన దేమిటి, ఒకరు విధిగా నేర్చుకోవలసిన పాఠం ఏమిటి, ఒకరు విధిగా తయారుగావడానికి చేయవలసిన అభ్యాసం ఏమిటి; ఇంకా తాను ఆరోగ్యం పొంది తయారుగా ఉన్నాడని అనుకుంటు న్నాడా మొదలైనవి. వీటిని గురించే ఒకరు సాధారణంగా ఆలోచిస్తూ ఉండేది.

కనుక మొదటి చలనం — అది అంత తేలికైన విషయం కాదు — దాని నంతటిని వెనక్కు పంపించివేయడం, ఒకే ఒక్కదానిని మాత్రం ముఖ్యమైనదిగా లోనికి, చైతన్యం ముందుకు రానివ్వం: తన ఉనికికి, జీవితానికి అసలైన లక్ష్యాన్ని కనుగొనడం, తానేమిటో, తాను ఎందుకు జీవిస్తున్నాడో, దీని కంతటికి వెనుక ఏమున్నదో తెలుసుకోవడం. ఇది మొదటి అడుగు. అభివ్యక్తమైన సృష్టి కంటె, దీని కారణంలో, ధ్యేయంలో ఆసక్తి కలిగి ఉండటం. అనగా, మొదటి చలనం, బాహ్యంలోనూ, ప్రత్య క్షంగా కనపడే విషయాలలోనూ పూర్తిగా తాదాత్మ్యమై ఉండే చైతన్యాన్ని ఉపసంహ రించి, తాను కనుగొనాలన్నదాని మీద, తాను కనుగొనలానుకొన్న మహాసత్యం మీద ఒక విధమైన అంతరంగ ఏకాగ్రతను ఏర్పరచుకోవడం. ఇది మొదటి చలనం.

ఇక్కడ నివసించేవారిలో చాలా మంది ఒక విషయాన్ని మరచిపోతున్నారు. వారు చివర నుంచి మొదలు పెట్టాలని చూస్తున్నారు. అతిమానసిక మహాశక్తి లేక మహాచైతన్యం అని వారు పిలిచేదానిని వారి జీవితంలో అభివ్యక్తం చేయటానికి వారు తయారుగా ఉన్నారని వారు అనుకుంటున్నారు. ఇంకా వారు వారి చేతలలో, చలనాలలో, నిత్యజీవితంలో దీనిని చొప్పించాలని అనుకుంటున్నారు, కాని వున్న కష్టమల్లా అతిమానసిక మహాశక్తి లేక మహాచైతన్యం అంటే ఏమిటో వారికే మాత్రమూ తెలియకపోవడం, దానికి ముందు జరగవలసిన ఆవశ్యకమైన విషయం, మహాసత్యం అభివ్యక్తతకై తన అంతరంగంలో వెతకటానికి వెనుకకు మరలే మార్గాన్ని తీసుకోవడం, లోనికి వెడలే మార్గానికి తెర తీయడం, జీవితం నుంచి ఉపసంహరణ.

అతడు దానిని తెలుసుకోలేనంత కాలం, అభివ్యక్తం చేయడానికంటూ ఏమీ ఉండదు. అతడు తాను అపురూపమైన జీవితాన్ని గడుపుతున్నట్లుగా ఊహించుకుంటే, అతడు తన అపూరూపమైన స్థితి అనే భ్రాంతిలో మాత్రమే జీవిస్తాడు. అందువలన, మొదటగా తప్పక తాను తన ఆత్మను, దానిని వశం చేసుకొని వున్న దైవాన్ని తెలుసుకోవడమే కాకుండా, అతడు దానితో తప్పక తాదాత్మ్యం చెందాలి. దాని తరువాతనే, అతడు తన బాహ్యకార్యకలాపాలకు తిరిగి రావడం ప్రారంభించవచ్చును, తరువాత వాటిని పరివర్తన చేయవచ్చు; ఎందువల్లనంటే, అప్పుడు అతడికి వాటిని ఏ దిశగా తిప్పాలో, దేనిలోకి పరివర్తన చేయాలో తెలుస్తుంది. ఈ స్థాయి పైగా మాత్రం అతడు లంఘించలేడు.

ఒకరు తన ఆత్మను తప్పక తెలుసుకోవాలి, దానితో తనకు తాను తాదాత్మ్యం చెందాలి, ఇది పూర్తిగా అనుల్లంఘనీయం. తరువాత అతడు పరివర్తన చేపట్టవచ్చు. శ్రీఅరవిందులు ఇలా వ్రాశారు: "ఇతర యోగాలు అంతమైన చోటు నుంచి మా యోగం మొదలవుతుంది".

CWM 7:349-50

యోగం చేయడానికి ఒకరు తప్పనిసరిగా ఎరుకతో దానిని కోరుకోవాలి

చూడు, ఒకరికి చాలా మంచి ఇచ్ఛ ఉండవచ్చు, దైవాన్ని సాక్షాత్కరించుకొనే దిశగా జీవితం ఉద్దేశించబడి ఉండవచ్చు, ఏదైనా గాని, కొంచెం హెచ్చుతగ్గులతో దైవకార్యానికి పై పై సమర్పణతో, కాని యొగం చేయడానికి మాత్రంకాదు.

శ్రీఅరవిందుల యోగం చేయడం అంటే తాను సమగ్రంగా పరివర్తన చెందాలని కోరుకోవడం, అదే జీవితంలో ఏకైక లక్ష్యం కావాలి, అది ఎటువంటిదంటే ఇతరమైనదేదీ ఇక ఏమాత్రమూ మిగిలి ఉండదు, కేవలం అది మాత్రమే ఉంటుంది. అంటే ఒకరు స్పష్టంగా తనలో అనుభూతిని పొందుతారు, కోరుకున్నా కోరుకోకపోయినా; కాని ఒకరిలో అది కలుగకపోతే, అయినా కూడా అతడు ఒక ఆదరణీయమైన జీవితం, ఒక సేవకు అంకితమైన, అర్థయుక్తమైన జీవితంగ ఉండవచ్చు. మహత్తరమైన కార్యమునూ చాలా తేలికగా పూర్తిచేసే విధంగా పరిశ్రమించవచ్చు — అటువంటి

వాటిని — ఒకరు ఎన్నో చేయవచ్చు. కాని వాటికీ, యోగం చేయడానికీ ఎంతో గొప్ప తేడా ఉంది.

యోగం చేయడానికి నీవు తప్పక ఎరుకతో కోరుకోవాలి, మొదలు పెట్టడానికి నీవు అదేమిటో తప్పక తెలుసుకోవాలి, నీవు దాని గురించి ఒక దృఢమైన నిర్ణయం తప్పక తీసుకోవాలి; ఒకసారి దృఢనిర్ణయం తీసుకున్న తరువాత, నీవు ఏమాత్రం జంకగూడదు. ఈ కారణంగానే, నీవు తప్పకుండా ఆ విషయానికి సంబంధించిన సంపూర్ణ జ్ఞానంతో దానిని స్వీకరించాలి. నీవు నిర్ణయించకొనే ముందు, "నేను యోగం చేయాలని కోరుకుంటున్నాను" అని తప్పకుండా చెప్పేటప్పుడు, నీవు దేనిని గురిచి నిర్ణయం తీసుకుంటున్నావో అది నీకు తప్పక తెలిసుండాలి; అందువలననే, ఈ విషయంగా నిన్నెప్పుడూ ఒత్తిడి చేసానని అనుకోను. నేను ఈ విషయంగురించి నీకు చెప్పగలను. ఓహ్! నేను దీని గురించి చాలానే చెప్తాను, దానిని గురించి నేను చెప్పటానికి ఇక్కడ నాకు నీవున్నావు; కాని వ్యక్తిగతంగా, "అవును, ఏదైనా కాని యోగం గురించి నా భావన నా కుంది, నేను యోగం చేయాలని కోరుకుంటు న్నాను" అని ఎవరైనా చెప్తే , వారికి మాత్రం; సరే మంచిదే అలాగే అని అంటాను.

అప్పుడు, అటువంటివారికి అది యేదో వేరే విధంగా ఉంటుంది, జీవితంలోని నియమనిబంధనలు వారికి వేరుగా ఉంటాయి, ప్రత్యేకించి ఆంతరికంగా. ప్రత్యేకించి అంతరంగపరంగా, విషయాలు మారిపోతాయి.

అక్కడ ఎల్లప్పుడూ ఒక చైతన్యం, నిరంతరం అచటి పరిస్థితిని సరిచేయటానికి పని చేస్తూ ఉంటుంది, నిన్ను ఎల్లకాలమూ అడ్డంకులతో కూడుకున్న పరిస్థితులలో ఉండేటట్లు చేస్తూ, నీ తప్పులకూ, నీ సొంతమే అయిన నీ అవివేకపు పనులకూ పడిపోయేటట్లు చేస్తూ ఉంటుంది. కేవలం ఎవరైతే యోగం చేయాలని నిర్ణయించు కున్నారో వారికి మాత్రమే ఇది ఈ విధంగా పని చేస్తుంది. తక్కినవారికి ఆ మహా చైతన్యం ఒక ప్రకాశంగా, ఒక జ్ఞానంగా, ఒక రక్షణగా, ఒక అభివృద్ధి శక్తిగా పని చేస్తుంది, దాని మూలంగా వారు వారి అత్యున్నత సామర్థ్యాలకు చేరుకోగలరు, సాధ్యమైనంత అనుకూలమైన వాతావరణంలో సాధ్యమైనంతవరకు అభివృద్ధిని పొందగలరు — కాని ఎంపికలో వారి వారి సంపూర్ణ స్వేచ్ఛకు వదలివేయడం జరుగుతుంది.

CWM 7:198-99

యోగం: ఒక అంతరంగ నిర్ణయం, కాని బాహ్యమార్పు కాదు

నిర్ణయం తప్పక అంతరంగం లోనుంచి రావాలి. యోగం చేయాలనే స్పృహతో వచ్చినవారు, యోగం అంటే ఏమిటో అవగాహనతో వచ్చినవారు, అటువంటివారు, వారు ఇక్కడ జీవించడానికై నిబంధనలు.... బాహ్యంలో ఏ తేడా ఉండదు, కాని అంతరంగంలో గొప్ప తేడా ఉంటుంది. అక్కడ చైతన్యంలో ఒక రకమైన నిరంకుశత్వం, వారిని మార్గంలో నుంచి వైదొలగకుండా చూస్తుంది: అతడు చేసే తప్పులు తక్షణం అతడికి ప్రస్ఫుటమౌతాయి, వాటి పర్యవసానాలతో సహా. అవి ఎంత బలంగా ఉంటాయంటే అతడు మళ్ళీ ఆ విషయంగా అటువంటి తప్పులను చేయలేని విధంగా, విషయాలు చాలా గంభీరతను సంతరించుకుంటాయి.

...కాని, నీవు ఎంచుకున్న రోజు నుంచి — మొత్తం నీ చిత్తశుద్ధితో ఆ పని చేసి, నీ అంతరంగంలో ఒక విప్లవాత్మకమైన నిర్ణయం తీసుకున్న అనుభూతి పొందినప్పుడు — అది వేరుగా ఉంటుంది. అక్కడ అనుసరించవలసిన జ్ఞానప్రకాశం, ఒక మార్గం ఉంటుంది, నీవు దాని నుంచి ఏమాత్రం పక్కకు మళ్ళకూడదు. అది ఎవ్వరినీ వంచించదు, తెలిసిందా; యోగం అంటే తమాషా కాదు. నీవు దానిని ఎంచుకున్నప్పుడు, నీవు చేసే పని నీకు తప్పక తెలిసి ఉండాలి. కాని ఒకసారి ఎంచుకున్న తరువాత, దానికి కట్టుబడి ఉండాలి. నీకు ఇక ఏ మాత్రమూ ఊగిసలాటకు ఆస్కారం లేదు. నీవు సూటిగా ముందుకు తప్పక పోవలసినదే. అదీ విషయం!

నేను కోరుకునేది మాత్రం ఏమిటంటే, బాగా చేయాలనే ఇచ్ఛను కలిగి ఉండటం, పురోభివృద్ధికై ప్రయత్నం, జీవితం సాధారణ మానవులను ఒకింత మించి ఉండటం. నీవు చాలా ప్రత్యేక ప్రకాశంలో, ఎరుకు గలిగిన, సామరస్యపూరితమైన, పూర్తి ఆదరణీయతతో కూడిన పరిస్థితులలో పెరిగి, అభివృద్ధిని పొందావు; దానిని ప్రతి స్పందనగా నీవు ఈ ప్రపంచంలో ఈ ప్రకాశాన్ని, ఈ సామరస్యతను, ఈ ఆదరణీయ తను అభివ్యక్తంచేయి. ఇది నాటి నుంచీ అత్యుత్తమం, అత్యుత్తమం.

CWM 7:199-200

యోగం నీ ఏకైక లక్ష్యంగా అయితేనే చేయి.

యోగాభ్యాసం ఈ పరివర్తన యోగాభ్యాసం, అన్ని యోగాలలోకి, అత్యంత

కష్టసాధ్యమైనది — అది, ఒక వ్యక్తి ఇక్కడకు వచ్చినది కేవలం దీని కోసమేనని అనుభూతి పొందితే (అంటే దానర్థం, ఈ భూమి మీదకు), అతడు, మరేమీ చేయడానికి లేదు ఇది తక్క అనీ, అదే కేవంల తన ఉనికికి పరమార్థమనీ దృఢంగా తీర్మానించు కుంటే — ఒక వేళ అతడు అతి ప్రయాసతో శ్రమించవలసి వచ్చినప్పటికీ కష్టపడవలసి వచ్చినప్పటికీ, సంఘర్షించ వలసివచ్చినప్పటికీ అది అంత ముఖ్యమైన విషయం కాదు — "ఇదే నేను కోరుకునేది, మరి ఇతరమేమీ కాదు" — అన్నప్పుడు అది విభిన్నం. అలా కాకపోతే, నేను ఏమంటానంటే, "సంతోషంగా ఉండండి, మంచిగా ఉండండి, మీ నుంచి ఆశించేది అదే. మంచితనంతో, అర్థం చేసుకుంటూ ఉండే రీతిలో, మీరు జీవించిన కాలంలోని ఈ పరిస్థితులు చాలా అసాధారణమైనవనే విషయాన్ని తెలుసుకుంటూ, ఎక్కువ ఉన్నతంగా, ఎక్కువ ఉదారంగా, సాధారణ జీవితం కంటె ఎక్కువ ఋజుజీవితాన్ని జీవించే ప్రయత్నం చేస్తూ, కొద్దిగా ఈ చైతన్యమూ, ఈ ప్రకాశమూ, దాని శ్రేయస్సూ ఈ ప్రపంచంలో అభివ్యక్తమవటానికి అనుమతిని ఒసంగుతూ జీవించండి. అది చాలా మంచి విషయం". అదీ సంగతి

కాని, ఒకసారి యోగమార్గంలో అడుగువేస్తే, నీవు తప్పక ఉక్కువంటి దృఢ నిర్ణయంతో, సూటిగా లక్ష్యం వైపుకు సాగిపోవాలి, విజయమో, వీరస్వర్గమో — ఏది ఏమైనా.

CWM 7:200

నిజమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ప్రారంభాలు

సాధారణ జీవితంలో లక్షలలో ఒకడు గూడా తన చైత్య అస్తిత్వంతో ఎరుకతో సంపర్కం కలిగిన వాడుండడు, కేవలం క్షణకాలమైనా కాని. చైత్య అస్తిత్వం అంతరంగంలో నుంచి పని చేస్తుంది, కాని బాహ్య అస్తిత్వాని కది ఎంతో అదృశ్యంగా, ఎరుక లేనిదిగా, అసలు లేనట్లుగానే ఉంటుంది. కాని,చాలా సందర్భాలలో, అధికాధికం ప్రజలలో, చాలా మట్టుకు మొత్తం అందరిలో అది నిద్రాణమై ఉందని అనిపించే విధంగా, ఏ మాత్రం కార్యకారి కానిదై, ఒక విధంగా జీవచ్ఛం వలె జడమయంగా ఉంటుంది.

కేవలం సాధన వలన, చాలా గట్టి పట్టుదలతో కూడిన ప్రయత్నం వలన ఒకరు చైత్య అస్తిత్వంతో ఎరుకతో కూడిన సంపర్కం పొందడంలో విజయం సాధించగలరు.

సహజంగానే, అసాధారణమైనటువంటి కొందరు వ్యక్తుల విషయాలలో అది — కాని, ఇది నిజంగా అసాధారణం, అటువంటివారు చాలా స్వల్పం, వేళ్ళ మీద లెక్కించవచ్చు — చైత్య అస్తిత్వం పూర్తిగా రూపుదిద్దుకున్నదై, స్వతంత్రతను పొందిన అస్తిత్వం, తనకు తాను ప్రభువైనది, తన పని చేయడం కోసమై మానవ శరీరాన్ని ధరించి భూమి మీదకు తిరిగి రావాలని నిశ్చయించుకున్నవాటి విషయాలలో అది సంభవం. ఇటువంటిది జరిగినప్పుడు, ఆ వ్యక్తి సాధనను ఎరుకతో చేయకపోయి నప్పటికీ, అతని చైత్య అస్తిత్వం చాలా శక్తివంతం అయినదవటం సాధ్యపడుతుంది, ఫలితంగా కొంచెం హెచ్చుతగ్గులతో ఎరుకతో కూడిన సంపర్కం కలిగి ఉండటమూ సాధ్యమౌతుంది. కాని, ఇటువంటి సందర్భాలు, చెప్పాలంటే అవి అసమానమూ, అసాధరణమూ కాగా, అవి నిబంధనలను ధృఢపరచి వర్తింప జేస్తాయి.

చాలా మట్టుకు అన్నింటిలో, చాలా మట్టుకు అన్ని సందర్భాలలో, చాలా, చాలా నిలకడతో పడిపోకుండా చేసే ప్రయత్నం ఒకరికి తన చైత్య అస్తిత్వపు ఎరుకను పొందడానికి ఆవశ్యకమౌతుంది. సాధారణంగా, ఒక వ్యక్తి 30 సంవత్సరాలోల దానిని సాధించగలిగితే అతడు ఎంతో అదృష్టవంతుడు — 30 సంవత్సరాల నిలకడతో పడిపోకుండా చేసే ప్రయత్నం, అని నేను చెప్తాను. అది దానికంటే త్వరితంగానూ జరిగే అవకాశం ఉంది. కాని అది చాలా అరుదు, అటువంటిది జరిగినప్పుడు, తక్షణం ఒకరు ఏమంటారంటే, “అతడు సాధారణ మానవుడు కాదు”, అటువంటి మనుషులనే కొంచెం హెచ్చుతగ్గులతో దివ్య అస్తిత్వాలుగా భావించడం జరుగుతుంది; వారు గొప్ప యోగులు, గొప్ప ఉపదేశకులు.

CWM 7:269

శ్రీమాత

అనువాదకులు: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

మార్గం — ఎన్నిక

దైవమే శిష్యుణ్ణి ఎన్నుకుంటాడు

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, ఇక్కడ "అనంతాన్ని ఎన్నుకున్నవారు అనంతంచేత ఎన్నుకో బడినవారే" అని చెప్పబడింది.

అది ఒక అత్యద్భుత వాక్యం

అది సంపూర్ణమైన సత్యం. 'Thoughts and Glimpses' లో కూడా ఇలాంటి వాక్యం ఉంది, అయితే అక్కడ 'అనంతం' అన్న మాటకి బదులుగా 'దైవం' అన్న మాట నుపయోగించారు. కాని భావం ఒక్కటే — అది దైవమే నిన్ను ఎన్నుకున్నాడు, ఆ అనంతమే నిన్ను ఎన్నుకుంది అన్న భావం. అందువల్ల నీవు 'అతడి' వెంట పరుగెడతావు.

అతడు ఇచ్చినది ఇదే — అదే అతడు చెప్పినది, ఇవ్వలేదా? — అతడి అభ యమే మనకి ఆ విధమైన నమ్మకాన్ని దృఢ విశ్వాసాన్ని ఇచ్చినది, కచ్చితంగా అది ముందుగానే విధిగా నిర్ణయించబడింది — అది ముందుగానే నిర్ణయింపబడి నప్పుడు, దాటలేనంత పెద్ద కష్టాలున్నా కూడా నీ విజయం తథ్యం కాబట్టి నీవు అధిగమించగలవు. అదే నీకు అన్ని కష్టాలనూ ఎదుర్కొనే తిరుగులేని ధైర్యాన్ని ఆ బాధలన్నీ భరించగలిగే సహనాన్నీ యిస్తుంది. నీకు విజయం తప్పక లభిస్తుంది.

అది ఒక వాస్తవం — ఆ వాస్తవం ఎలాంటిదంటే, నీలో ఓ క్షణంలో ఆ ఆలోచన కల్గిందంటే, ఎవరో నీ గురించి ఆలోచించడం వల్ల నీకా ఆలోచన వచ్చింది, నీవు ఎన్నుకోబడ్డావు, కనుక నీవు ఎన్నుకున్నావు. ఒక్కసారి నీవు ఎన్నుకోబడితే, అది కచ్చితంగా జరుగుతుంది. అందువల్ల సందేహాలు, సంకోచాలు, నిరుత్సాహం, సందిగ్ధతలు, ఇవన్నీ కూడా మన కాలాన్ని, శక్తిని వృధా చేసే విషయాలు, వాటి వల్ల మనకేం ఉపయోగం లేదు.

ఎవరైనా తనలో తాను ఒక్క క్షణం, "ఆహా! ఇదీ నాకు కావలసిన సత్యం" అని భావిస్తే చాలు, ఇంక ఆ పని పూర్తయినట్లే, అది నిర్ణయించబడింది. ఆ నిర్జనారణ్యంలో నీవు మార్గాన్ని సుగమం చేసుకుంటూ ఏళ్ళు గడిపినా, అది పెద్ద ముఖ్య విషయం కాదు — అది నిర్ణయించబడింది, ఆ ఎన్నిక పూర్తయింది.

అందుకే మీ అందరితో ఒక రోజు నేను ఇలా చెప్పాను, "మీలో ఎక్కడో

ఇక్కడ ఉండాలని కోరుకున్నారు కాబట్టే మీరు ఇక్కడున్నారు, ఆ కోరిక మీలో కలి గిందంటే దాని అర్థం, నీ ద్వారా దైవం అదే జరగాలని కోరాడు."

CWM 7: 338-39

*

ప్రశ్న: మధుమయి మాతా, "ఆ పరమాత్మ తన అద్భుత ప్రకాశం, శాంతి మరియు ఆనందాల ప్రకాశమంతమైన హస్తాన్ని తను ఎన్నిక చేసుకున్న పాత్రుడైన మానవుడిపై వుంచుతాడు" (శ్రీఅరవిందులు SABCL 20:81) ఆ పరమాత్మ తన సాధనంగా ఉండే ఆ వ్యక్తిని తానే ఎన్నుకుంటాడా, లేక ఆ వ్యక్తే ఆ పరమాత్మకు సాధనంగా వుండాలని నిర్ణయించుకుంటాడా?

దీనిని నీకు నచ్చినట్లుగా నీవు అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ఎవరు ప్రారంభించారో ఎవరూ చెప్పలేరు! కాని, ఆ రెండూ సాధారణంగా ఒకేసారి సంభవిస్తాయి.

నీకు ఆ ముందు వెనుకల క్రమం కావాలంటె, వ్యక్తి కన్న ముందు దైవం వున్నాడన్నది స్పష్టం. అందువల్ల ప్రథమంగా ఎన్నుకున్నది దైవమే అయ్యుండాలి. కాని ఆ ఎన్నిక ఈ భూమ్మీద జీవితాన్ని ప్రారంభించడానికి ముందే చేసుకున్నది. సామాన్య మానవ చైతన్యక్రమంలో ఇది ఏదో ఒక విధానంగా జరిగినట్లు లేదా ఒకే సారి జరిగినట్లు అనిపిస్తుంది. నిజానికి ఏ వ్యక్తి తయారుగా వున్నాడో ప్రథమంగా గుర్తించేది దైవమే అయ్యుండాలి. అయితే తయారుగా వున్న వ్యక్తి కూడా మొదట్లో సామాన్యంగా ఈ విషయం తెలిసినవాడై ఉండడు, అందువల్ల అతడు, అతడే నిర్ణ యించుకున్నట్టు, అతడే ఎన్నుకున్నట్టు భావిస్తాడు. కాని ఇది వాస్తవం కాదు, అతడి దృఢాభిప్రాయమే. ఒక్కసారి నీవు ఎన్నుకోబడితే, ఇంక అది నీవు తప్పించు కోలేవు, నీవు ప్రయత్నించినా, నీవు పారిపోలేవు.

CWM 8:23

మార్గాన్ని ఎన్నుకుందుకు, మార్గాన్ని చేరే కాలాన్ని నిర్ధారించుకుందుకు స్వేచ్ఛ

కొందరు చాలా సూటిగా వున్న మార్గాన్ని అనుసరిస్తారు, వారు గమ్యాన్ని త్వరగా చేరతారు. మరి కొందరు చిక్కు దారులను, చుట్టు తిరుగుడు మార్గాన్ని

ఇష్టపడతారు, వారికి సమయం ఎక్కువ పడుతుంది. ఎవరికేనా లక్ష్యం ఉంది, ఆ ముగింపు ఉంది. దాని మీద జీవితంలో ఒక్కసారైనా ఆ గొప్ప ప్రేరణ కల్గని వ్యక్తి ఒక్కడు కూడా ఉండడని అనుభవం ద్వారా నాకు తెలుసు — అతడు దేన్ని పిలుస్తాడన్నది ముఖ్యం కాదు — మనం దాన్ని మాటల్లో సౌకర్యంగా చెప్పుకుందుకు 'డివైన్' అని అందాం, అతడు కచ్చితంగా వస్తాడని (అనుకోం) చెప్పలేం, ఒక వేళ ఓ సమయంలో అతడు ఆ దైవం నించి వెనుకకు మరలినా, దానికే మాత్రం ప్రాముఖ్యత వుండదు — ఎందుకంటే అతడు వచ్చి తీరతాడు. అతడు కొంత కష్ట పడాల్సి వుండచ్చు, కొంత బాధ పడాల్సి వుండచ్చు, కాని యేదో ఒకనాడు అతడు తప్పక విజయం సాధిస్తాడు. ఆ యెన్నుకోబడినది ఒక ఆత్మ, దాని ఘడియ వచ్చింది కాబట్టే అది చైతన్యమంతమైంది — ఒక్కసారి ఆ సమయం వస్తే, ఫలితం త్వరలోనే వెంట వస్తుంది. ఇది నీవు కొన్ని నెలలలో సాధించవచ్చు, కొన్ని సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు, లేదా నీకు కొన్ని జీవిత కాలాలు పట్టవచ్చు — కాని నీవు సాధించి తీరతావు.

ఇందులో చాలా ముఖ్యమైన గమనించదగ్గ విషయం ఆ యెన్నుకునే స్వేచ్ఛ నీ కివ్వబడటం, అందువల్ల నీలో నువ్వు ఒక జీవితకాలంలోనే దానిని చేయగలనని సంకల్పించి నిర్ణయించుకుంటే, నీవు చేయగలవు. నేనిక్కడ ఒక శాశ్వతమైన ఎడతెగని నిర్ణయం గురించి మాట్లాడటం లేదు — అప్పుడు నువ్వు పన్నెండు నెలలలోనే చేరుకోగలవు. నే నన్న మాటల్లోని అర్థం అది కాదు, దాని అర్థం: నిన్ను ఒక్కసారిగా "నాకు అది కావాలి" అన్న ప్రేరణ బలంగా వశం చేసుకున్నప్పుడు, ఒక్కసారిగా అనిపించినా సరే, ఒక్క మెరుపు మెరసినంత క్షణంలో ఆ ముద్ర (సీలు) వేయబడుతుంది, అది నిర్ధారించబడింది.

అలాంటి స్థానంలో మనం ఉన్నాం.

(స్వేచ్ఛా విధానంలో)

కాని అది మనం ఆ మార్గంలోనే వృధాగా కాలయాపన చేయడానికి కారణం కాకూడదు, ఆ కారణంగా ఆ చిక్కుదారుల వెంట, ఆ చుట్టు తిరిగే అపసవ్య మార్గాల ద్వారా చేరాలన్నది దాని అర్థం కాదు — ముగింపు చేరేసరికి అప్పుడు చాలా చెత్తని కూడా తీసుకెళ్ళాలి. అది కాదు. దాని అర్థం ఎన్నడూ నిస్పృహ చెందడానికి కారణం లేదని, ఏ కష్టాలున్నా... ఆశ వీడనక్కర లేదని చెప్పడం.

ఎవరైనా సరే సూటిగా ఈ మార్గంలో వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకుంటే, ఏది ఏమైనా సరే — కొన్ని కష్టాలు భరించాలని తెల్సినా, కొన్ని అసౌకర్యాలు ఎదుర్కోవల్సి వచ్చినా, బలహీనతలు లేకుండా ఉంటే — అప్పుడు చాలా వరకు కష్టాన్ని పరిహరించవచ్చు. కాని కొందరు వ్యక్తులు మాత్రం తీవ్రశక్తితో మెడ బట్టుకుని ఈడిస్తే తప్ప కదలరు. అప్పుడు వాళ్ళు హింసాత్మకంగా నెట్టబడ్డామని అరుస్తారు.

ఏమైనా, అదీ వాళ్ళు కోరుకున్నదే.

CWM 7:339-40

ప్రతి వ్యక్తి తన మార్గాన్ని తాననుసరిస్తాడు

ఈ మార్గాల యొక్క ముఖ్యమైన క్రమాన్ని ఓ సామాన్యమైన నిబంధనగా చెప్పడం ఎవరికీ కుదరదు, అది పూర్తిగా వ్యక్తిగత విషయం. ఓ సమయం వచ్చినపుడు వారికే బాగా అర్థమౌతుంది. ఏ రెండు మార్గాలు ఒకే రకంగా ఉండవన్నది స్థూలంగా కనిపించే విషయం, ఏ రెండు మార్గాలు ఒకేలా ఉండవు, ఉండలేవు, ప్రతి వ్యక్తి తన స్వీయమార్గాన్ని అనుసరిస్తాడు, అదే అతడి అస్తిత్వ సత్యం. ఎవరైనా దాని కన్న ఉన్నత స్థాయి నించి దాన్ని చూడగల్గితే, ముందుకు వెళ్లే మార్గంలో వచ్చిన వేగం యొక్క తేడాని చూడగలం, కాని అది ఎల్లప్పుడు ఆ బాహ్య గుర్తులకు అనుగుణంగా ఉండదు. వేగంగా వెళ్ళడం ఎల్లప్పుడూ తెలివైనవాళ్ళకు మాత్రమే సొంతం కాదు, అని చలోక్తిగా చెప్పవచ్చు.

CWM 8:324

ఆధ్యాత్మిక దీక్షకు ఎవరి దగ్గరకు వెళ్తున్నావో — సావధానంతో గమనించు

అనేకమంది ప్రజలు[1] దురదృష్టంకొద్దీ సన్యాసులను కల్సుకోవడం వలన వ్యథ చెందారు, వేధించబడ్డారన్నది గమనించాల్సిన విషయం. నేనీ విషయం మిమ్మల్ని

1. అందరూ గౌరవించే కాషాయ వస్త్రాలు ధరించి, వారి అహంతో కూడిన ఇచ్ఛలను, ఆ దుస్తుల పరదాల వెనక దాచుకునే ప్రయోజనం కోసం సన్యాసి వేషం వేసుకునేవారిని మాత్రమే ఉద్దేశించి అన్న మాట. పవిత్రము, స్వచ్ఛము ఐన హృదయంతో ఉండి, దుస్తులు

భయపెట్టడానికి చెప్పటం లేదు, కారణం ఇక్కడ మీరు సురక్షితంగా ఉంటారు, కాని అది నిజం. వారి దగ్గర దీక్ష పొందేవారు, వారి నుంచి ప్రాణిక ప్రపంచంలోని ఓ భయపెట్టే శక్తిని కూడా అందుకుని ఉంటారు, అది అత్యంత ప్రమాదకరమైనది... అందరి విషయంలో ఇలా జరుగుతుందని చెప్పలేం, కాని చాలా తరుచుగా ఇదే జరుగుతుంది.

కారణం, నిజాయితీ అన్నది ఈ ప్రపంచంలో చాలా అరుదుగా లభించే సుగుణం. అందుకే సుగుణం కనిపించినపుడు దాని ముందు ఎవరైనా సరే గౌరవంతో తలవొంచాలి. నిజాయితీ – మనం నిజాయితీ అని పిలిచేది పరిపూర్ణ పవిత్రత, పారదర్శకత అని చెప్పడం అన్న మాట: అస్తిత్వంలో ఎక్కడా కూడా ఏ మాత్రం నటన లేకపోవడం, దాపరికం లేకపోవడం, లేనిదాన్ని ఉన్నట్టుగా చెలామణీ చేయక పోవడం.

CWM 8:73

ఆకాంక్ష ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి ప్రారంభం

మనం ఆధ్యాత్మిక అనుభవమని సామాన్యంగా దేన్ని చెప్తూ ఉంటామో, అది మనం జీవించే ఈ జీవితం కన్న మరో దాని కోసం మన లోపల ఉన్న ఓ గాఢమైన ఆవశ్యకత. చాలా సార్లు జీవితంలో కొన్ని నిరాశలు, విచారం లేదా బాధలను ఎదుర్కొన్నప్పుడు అది జాగృతమౌతుంది. మనకి విచారాన్ని తీసుకువచ్చిన ఈ విషయాలన్నీ, అదే సమయంలో మరొక మంచిస్థితి కోసం ఆకాంక్షను రేపుతాయి. సామాన్యంగా ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలకు మూలకారణం ఇదే అవుతుంది.: అదే ఒక ప్రతికూలత, ఒక వ్యతిరేకత.

దైవాన్ని తెలుసుకోవాలని, అతడిలో ఐక్యం కావాలన్న అనుకూలమైన ఆవశ్యకత చాలా కాలం తరువాత కాని రాదు. నేను సామాన్యంగా చెప్తున్నాను, దానికి కొన్ని మినహాయింపు లుండచ్చు, కాని అది సాధారణంగా మొదట్లో నీ బాధామయ జీవితం నించి చేసే పలాయనం, అదే నిన్ను ఆధ్యాత్మిక జీవితం వైపు నెడుతుంది.

కేవలం వారి ఆధ్యాత్మిక జీవనం యొక్క పరిపూర్ణ సమర్పణకి బాహ్యమైన గుర్తుగా ఉండే వారి గురించి అలాంటి ప్రశ్నే ఉదయించదు"

బాహ్య, ఆంతరంగాల్లో సంపూర్ణమైన సామరస్యం కల్గి, ఏ బాధా, ఏ విచారమూ జీవితంలో ఏ మాత్రం అనుభవించకుండా ఉంటే, అలాంటివారిలో బహుశ బహు కొద్దిమంది మాత్రమే దైవం గురించి ఆలోచించి ఉండేవారు. సామాన్యంగా ఎక్కువ శాతం అతడిని పట్టించుకుని ఉండేవారు కాదు. వారు ఆ సగం సగం విషయాల్లో మునిగి తృప్తిపడి, ఆ సమగ్రత కోసం అన్వేషించేవారు కాదు...

కాని, ఎవరైనా ఈ ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని కనుక్కున్నప్పుడు, అది ఈ పైకి కనిపించే రూపాల వెనక, ప్రతి చోటా ప్రత్యక్షంగానూ నిరాకారంగానూ ఉన్నదని గుర్తిస్తాడు. అతడు చెప్పేది ఈ దృశ్యమాన విషయాల వెనక ఉనికి కలిగి వున్నదాన్ని గురించి, మనం ఈ పరస్పర విరుద్ధతలను కనుక్కొని, వాటి మధ్య సామరస్యం కుదర్చాలి. అవి సామరస్యంతో ఉండగల్గిన ఓ ప్రదేశం లేదా ఓ చైతన్యస్థాయి ఉంది.

కాని, మొదట ఎవరైనా ఈ విధంగా వెళ్లాలి (ఆరోహణా సూచన) అప్పుడు మళ్లీ తిరిగి రావాలి (అవరోహణా సూచన) అదీ సంగతి!

*

ప్రశ్న: మధుమయీ మాతా, మన నిజమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితం ఎక్కడ మొదలవుతుంది?

మన చైత్యలో ఉన్న దైవంతో సంస్పర్శ కల్గినపుడు, నిజమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితం ప్రారంభమౌతుంది. ఎవరు చైత్యలో ఉన్న దివ్య ఉనికికి ఎరుకతో ఉండి, చైత్యతో నిరంతర సంస్పర్శ కల్గి ఉంటారో అప్పుడన్న మాట. అప్పుడే ఆధ్యాత్మిక జీవితం ప్రారంభమౌతుంది, అంతకు ముందు కాదు.

సత్యసంధత కల్గిన ఆధ్యాత్మిక జీవనం

ఎవరు వారి చైత్యపురుషతో ఐక్యత పొంది, ఆ దివ్య ఉనికికి ఎరుక కల్గి ఉంటారో, ఆ దివ్య ఉనికి నించి వారి యొక్క కార్యాచరణకు ప్రేరణను అందుకుంటారో, ఎప్పుడు వారి సంకల్పం దివ్యసంకల్పంతో ఎరుక కల్గిన సహచర్యం చేస్తుందో — అదే ప్రారంభం. తొలి అడుగు.

దానికి పూర్వం, ఎవరైనా ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ఆకాంక్షపరులు కావచ్చు,

కాని అతడి కింకా ఆధ్యాత్మిక జీవనం లేదని చెప్పవచ్చు.

CWM 8:135

*

ప్రశ్న: మధుమయి మాతా, శ్రీఅరవిందులు వ్రాశారు:

"ఓ చైత్య జ్వాల ఆంతర్యంలో ప్రజ్వలింప చేసి, సర్వం దైవం పేరుతో ఆ అగ్నికి ఆహుతి చేయాలి."

(The Synthesis of Yoga, SABCL 20:165)

*

ప్రశ్న: చైత్యజ్వాల ఎప్పుడూ ప్రజ్వలిస్తుండదా?

ఎల్లవేళలా ఆ జ్యోతి వెలుగుతూ వుండదు.

ప్రశ్న: ఆ జ్యోతి నెలా వెలిగించాలి?

ఆకాంక్షతో.

పురోగమనం కోసం సంకల్పం చేయడం వల్ల, సంపూర్ణత్వం కోసం తపించే ప్రేరణ వల్ల.

అన్నింటిని మించి అభివృద్ధి కోసం, మరియు స్వీయ స్వచ్ఛత కోసం చేసే సంకల్పం. అదే ఆ జ్వాలను వెల్గిస్తుంది. ఎవరికైతే ధృడ సంకల్పం ఉంటుందో వారు దానిని ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి, మరియు స్వచ్ఛతల వైపు తిప్పినపుడు, అప్రయత్నంగానే వారిలో ఆ జ్యోతిని ప్రజ్వలింప చేసుకుంటారు. మనం సరి చేసుకోవాలనుకున్న ప్రతి లోపం, లేదా మనం సాధించాలనుకున్న ప్రతి అభివృద్ధి — అదంతా ఆ జ్వాలలోకి విసిరివేస్తే అది మరింత గాఢతలో ప్రజ్వలిస్తుంది. ఇది ఒక ప్రతీక చిత్రం కాదు, అది సూక్ష్మభౌతికంలో వాస్తవం. ఎవ్వరైనా ఆ జ్వాలయొక్క వెచ్చదనాన్ని అనుభూతి చెందవచ్చు, ఆ సూక్ష్మభౌతిక స్థితిలో ఆ జ్వాలాప్రకాశాన్ని వారు చూడవచ్చు. ఎవరికైనా వారి స్వభావంలో ఆ అభివృద్ధిని నిరోధించే గుణం ఉన్నపుడు, అతడు దానిని ఆ జ్వాలలోకి విసిరివేస్తే, అది మరింత ప్రజ్వలిస్తుంది, ఆ జ్యోతి మరింత గాఢప్రకాశంతో ఉజ్వలిస్తుంది.

CWM 8:251

శ్రీమాత

అనువాదం: శ్రీమతి డి. సత్యవాణి

యోగం లోనికి ప్రవేశం

యోగంలో ప్రవేశించడానికి గల కొన్ని విధానాలు, ఆధ్యాత్మిక జాగృతి

యోగం స్వీకరించాలని ప్రేరణను కలిగించే మాధ్యమం, శ్రుతమైన దివ్యవాక్కు. ఆ వాణి లేక మంత్రం మనకు అంతరంగం నుంచి అందవచ్చు, లేక బాహ్యం నుండి రావచ్చు. అదెలా వచ్చినప్పటికీ అంతరంగంలో దాగివున్న జ్ఞానాన్ని పని చేసే విధంగా ప్రేరణ కలిగించే మాధ్యమం అది. అది సదా దైవోన్ముఖమై వుండే అంతరాంతరంలోని అంతరాత్మ వాక్కు గావచ్చు. లేదా అది సమస్త జీవుల హృదయాలలో తిష్ఠ వేసి వున్న రహస్య జగద్గురువు వాక్కు గావచ్చు. ఎందుచేతనంటే ఉపదేశానంతరం కొనసాగే యోగమంతా సదా నిలిచి వుండే ఆ స్పర్శ, మార్గదర్శకత క్రింద జరిగేదే గనుక, దానికి యెవరి అవసరం లేని అరుదైన కొన్ని సందర్భాలు గూడా వున్నాయి. హృదయ కమలంలో అధివసించి యుండేవాని నుండి వెలువడే తేజోప్రసారపు క్రియాశక్తి వల్ల అంతరంగంలో జ్ఞానకమలం తనంతదా వికసిస్తుంది. ఒక లిఖిత గ్రంథం లేక ఒక సజీవ గురువర్యుల తప్పించుకోలేని ప్రభావం క్రింద నుండి సాగిపోవలసిన అవసరం లేని వాళ్ళు, అంతరంగంలో నుండి ఆత్మ-జ్ఞానం పెల్లుబికి వచ్చే కొద్దిమందీ, నిజంగా గొప్పవారు.

సాధారణంగా బాహ్యం నుండి అందే వాక్కు లేక మంత్రం దైవానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే ఆత్మ-వికసనా కార్యక్రమంలో సహాయకంగా అవసరం అవుతుంది. అది గతంలో ప్రవహించబడిన ఒక మంత్రంగాని లేదా సజీవ గురువదేవుల నుండి అందే మంత్రంగాని కావచ్చు. అంతరంగంలోని శక్తి మేలుకొని అభివ్యక్తం గావడానికి ఒక రకమైన ఆలనంబనగా కూడా మంత్రాన్ని కొంతమంది స్వీకరించవచ్చు. ప్రకృతిని శాసించు సర్వ సామాన్య ధర్మాన్నుండి సర్వశక్తివంతుడు, సర్వజ్ఞుడు అయిన దైవం యిచ్చిన ఒక మినహాయింపు, మంత్రమని అనుకోవచ్చు.

అందుబాటులో వున్న లిఖిత శాస్త్రం — పూర్వయోగుల అనుభవంతో రూపొందిన గత కాలం నాటి మంత్రం — వల్ల యోగమార్గదర్శకతను పొందుతుంటే దానిని కేవలం పురుష ప్రయత్నం వల్ల లేదా గురువు సహాయంతో ఆచరణలో పెడ్తూ సాగిపోవచ్చు. బోధించబడిన సత్యాలపై, ధ్యానించడం ద్వారా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని

పొంది స్వీయానుభవంలో వాటిని సాక్షాత్కరింప జేసుకోవడం ద్వారా అవి సజీవం, సచేతనం అవుతాయి. గురుదేవుల సూచనలతో శక్తివంతంగా, ప్రకాశవంతంగా తయారైన పవిత్ర గ్రంథం, లేక సంప్రదాయం బోధించిన, నిర్దేశించిన విధానాల ఫలితాలచే యోగం కొనసాగుతుంటుంది. అయినా అదొక సంకుచితమైన ఆచరణే అవుతుంది, కాని దాని పరిమితులలో అది సురక్షితమైనది, ప్రభావం చూపేది. ఎందుచేతనంటే అది యెంతో కాలం నుండి పరిచయమున్న గమ్యం వైపుకు చేర్చే బాగా నలిగిన దారి.

లిఖిత శాస్త్ర ప్రామాణికత యెంత గొప్పదైనా లేక దాని బోధనాసారం యెంత విశాలమైనదైనా శాశ్వత దివ్యజ్ఞానాన్ని పాక్షికంగా వ్యక్తం చేసేదే అని పూర్ణయోగ సాధకుడు గుర్తు పెట్టుకోవలసిన అవసరం వుంది. అత్యుత్కృష్ట పవిత్ర గ్రంథాలను, అత డుపయోగించుకొంటాడు గాని తనను తాను దానికి కట్టి పడవేసుకోడు.

CWSA 3:54-56 (SABCL 20:48-49)

శ్రీఅరవిందులు

తదేక దీక్షతో, సహనంతో ఆచరించాలి

ఆశ్రమంలోని బిడ్డలతో దివ్యజనని సంభాషణ

కాబట్టి నేను మీకో విషయం చెప్పాలి. మీకు అసహనం వుండకూడదు. మీకు నిజంగా జ్ఞానం పొందాలని వుంటే మీరీ విషయా న్నర్థం చేసుకోవాలి.. అదే జ్ఞానమైనా మీరు దాన్ని ఆచరణలో పెట్టి తీరాలి. ఈ జ్ఞానాన్ని కార్యరూపంలో పెట్టగలగాలంటే మీరు మీ స్వభావాన్ని మీ అధీనంలో వుంచుకోగలగాలి. ఇచటి కొచ్చిన మీ అందరికీ అనేక విషయాలు చెప్పారు. సత్యలోకంతో మీకు సంపర్కం కలిగింది. మీరు శ్వాసించే గాలి దానితో నిండి వుంది. అయినప్పటికీ ఈ సత్యాలను ఆచరణలో పెడ్తేనే వాటికి విలువ వుంటుందని మీలో చాలా కొద్దిమందికి మాత్రమే తెలుసు. చేతన, జ్ఞానం, అంతరాత్మ సమత, విశ్వజనీనత, అనంతత్వం, శాశ్వతత్వం, పరమోన్నత సత్యం, దైవసన్నిధి, అటువంటివాటిని, నీవు అనుజీవించడానికి కృషి చేయకపోతే, వాటిని స్పష్టంగా నీలో అనుభూతి చెందకపోతే వాటిని గురించి మాట్లాడడం నిరుపయోగం. "ఓహ్ నేనిక్కడెన్నో సంవత్సరా లున్నాను, నా కృషికి ఫలితాన్ని పొందాలని చాలా అన్పిస్తోంది" అని నీకు నువ్వు చెప్పుకోవద్దు. అతి

చిన్న బలహీనతనైనా, అతిచిన్న అల్పబుద్ధినైనా, స్వభావంలోని అతిచిన్న నైచ్యాన్నైనా, నీ చెప్పుచేతల్లో వుంచుకోవాలంటే చాలా పట్టుదలతో కృషి చేయవలసి వుంటుందని తెలుసుకో. ఎవరైనా అహంకారం లేకుండా ప్రేమించ లేనపుడు దివ్య ప్రేమను గురించి మాట్లాడితే యేం ప్రయోజనం? గతానికి వర్తమానానికి ఒకడు గాఢానురక్తి కలిగి వుంటే, ప్రతిదాన్నీ స్వీకరించడానికి, దేన్నైనా విడిచివుచ్చడాని కిష్టపడకపోతే అమృతత్వాన్ని గురించి మాట్లాడితే యేం ప్రయోజనం?

మీరింకా చాలా చిన్నవాళ్ళు, గమ్యాన్ని చేరడానికి మూల్యం చెల్లించాలని, పరమోన్నత సత్యాలను అర్థం చేసుకోవాలంటే వాటిని నీవు నీ నిత్యజీవితంలో ఆచరణలో పెట్టాలనీ ఈ క్షణం నుంచీ నేర్చుకోండి.

CWM 9:71-72

ఆవలి వైపుకు చేరుకోవడం

నీ మనస్సే నీకు వాస్తవం అయినంత కాలం, నీ ఆలోచనా విధానం నీకు యదార్థం, నిజం, ఘనిష్టం అవుతుంది. అది నీవు ఆవలి వైపుకు యింకా చేరుకోలేదని ఋజువు చేస్తుంది. మొట్టమొదట నీవు ఆవలి వైపుకు చేరుకోవాలి. ఆ తర్వాతే నేను చెప్పేదాన్నర్థం చేసుకోగలుగుతావు.

ఆవలి వైపుకు చేరుకో

కొంచెం కొంచెంగా అర్థం చేసుకొంటారనేది యదార్థం కాదు, అదలా వుండదు. ఈ విధమైన పురోగతి భిన్నంగా వుంటుంది. ఒక గుల్లలో వ్యక్తి బంధించుకొని వున్నాడు. దాని లోపల, గ్రుడ్డులో తయారవుతున్న పిల్లలా యేదో జరుగుతోంది. అది అందులో సంసిద్ధమౌతోంది. అది అందులో వుంది బయటి కెవరికీ కన్పించదు. అలా తయారైన తర్వాత గుల్లను ఛేదించుకొంటూ వెలుగు లోనికి జన్మించగల సామర్థ్యం లభిస్తుంది.

అంటే అర్థం, అధికాధికంగా అవగాహన కందగల, లేక కంటికి కనుపించగల విధంగా తయారవుతారని కాదు. గుల్లలో మూసుకుపోయి వున్నాడు, మూసుకు పోయి... సున్నితమైన వ్యక్తులకు, తాము అన్ని వైపుల నుంచి వత్తిడికి లోనవుతున్నట్లు ముందుకు సాగిపోవాలని ప్రయత్నిస్తూ యెదురుగా వున్న ఒక గోడ దగ్గరకు చేరు కొన్నట్లొక భయంకర సంవేదన కూడా కలుగుతుంది. అప్పుడతడు దానిని తట్టుతూ,

తట్టుతూ, తట్టుతూ వుంటాడే గాని ముందుకు పోలేడు.

అతడలా లోపలే వున్నంత కాలం, అతడు అనృతంలో వున్నట్లే. అతడు పైనున్న గుల్లను ఛేదించుకొని దివ్య వెలుగు లోనికి వెలువడిన రోజున మాత్రమే స్వేచ్ఛాజీవి అవుతాడు.

ఇది ఆకస్మికంగా, అప్రయత్నంగా, చాలా అనూహ్యంగా సంభవించవచ్చు. (ఇప్పుడున్న స్థితిని) అతడు క్రమంగా దాటిపోగలడని నేననుకోవడం లేదు. గుల్లలో నుండి చూడగలిగే విధంగా అది నెమ్మది నెమ్మదిగా అరిగి లేక తరిగిపోయేది అని నేననుకోను. ఇంత వరకు అటువంటి సంఘటన ఒక్కటి కూడా నా దగ్గరకు రాలేదు. అలా గాక లోలోపలే శక్తి పుంజుకొని, అవసరం తీవ్రతరమై, యే భయమూ, ఆరాటమూ అంచనా లేని విధంగా అతనిని తయారుచేసే కృషిలో స్థిరంగా అతడు నిలబడడం జరుగుతుంది. పర్యవసానాలను యెంత మాత్రం గణించని బలమైన ఒక అవసరం యేర్పడుతుంది.

ఏదీ నిరోధించలేని విస్ఫోటనం కలిగించే ఒక ప్రేలుడు వస్తువుగా తయారై కాంతులీను వెలుగు లోనికి తన బందిఖానా నుండి ఒక్కసారిగా అతడు బయటపడ్డాడు.

కాని తర్వాత తిరిగి వెనక్కు పడిపోవడం జరుగదు.

నిజంగా అదొక నూతన జన్మ.

CWM 9:136-37

ఆధ్యాత్మిక జీవితం లోనికి నూతన జన్మ

"అవును, దీన్ని నేను చూడగలను, స్పృశించగలను, బాధపడగలను, నన్ను ఆకలి వేధిస్తుంది, నన్ను నిద్రాభారం ఆవహిస్తుంది, ఇది నిజం, ఇది అత్యంత వాస్తవం" అని నీవు అనుకొంటున్నంత కాలం... (దివ్యజనని నవ్వుతారు) నీవు ఆవలి వైపుకు యింకా చేరుకోలేదని, నీ వింకా నూతన పుట్టుక పుట్టలేదని అర్థం.

(మౌనం)

మనుష్యుల్లో అధికులు, తలుపులు, కిటికీలు అన్నీ మూసివేసి వున్న జైలులోని ఖైదీలు, అందుకే వాళ్ళకు సహజంగా ఊపిరాడనట్టుంటుంది. కాని తలుపులు, కిటికీలు తెరచే తాళంచెవి వాళ్ల దగ్గరే వుంది కాని వాళ్లు దాన్నుపయోగించరు... వాళ్ళ దగ్గర తాళంచెవి లేదనుకొనే కాలం ఒకటుంటుంది తప్పకుండా. కాని చాలా

కాలం తర్వాతైనా ఆ విషయం వాళ్ళు తెలుసుకొంటారు. చాలా కాసం తర్వాత వాళ్ళా విషయం వింటారు. ఆ తాళంచెవికి తలుపులను, కిటికీలను తెరచే శక్తి వుందా అని లేక వాటిని తెరవడం మంచిదేనా అని వాళ్ళు దాన్నుపయోగించడానికి సందేహిస్తారు. "ఎంతైనా మంచిదే గదా" అని వాళ్ళకు అన్పించినా, కొంత భయమింకా మిగిలే వుంటుంది. "ఈ తలుపులు, కిటికీలు తెరచి పెడ్తే యేమవుతుందో?" అని వాళ్ళు భయపడ్తారు. ఆ వెలుగులో, స్వేచ్ఛలో తాము కనుమరుగైపోతామేమో నని భయపడ్తారు. వాళ్ళు వాళ్ళనుకొనే 'మేము' గానే మిగిలిపోవాలనుకొంటారు. వాళ్ళ అనృతత్వాన్నే బంధనాన్నే వాళ్ళిష్టపడతారు. వాళ్ళలో యేదో, వాటిపై మక్కువ చూపుతుంటుంది, దానికే అంటిపెట్టుకొని వుండిపోతుంటుంది. తమ పరిమితులు లేకపోతే తమ అస్తిత్వం లేకుండా పోతుందనే అభిప్రాయం వాళ్ళకింకా వుంది.

కాబట్టి పయనం చాలా సుదీర్ఘమైనది కనుకనే కష్టంగా కూడా వుంటుంది. ఎందుచేతనంటే యెవరైనా నిజంగా ఇక్కడ లేకుండా పోవడాని కంగీకరిస్తే, ప్రతిదీ యెంతో తేలికవుతుంది, ప్రకాశవంతం, సంతసకరం అవుతుంది. కాని మనుష్యులు చెప్పుకొనే అర్థంలో సంతోషంగా, సుఖంగా బహుశా అది వుండకపోవచ్చు. నిజానికి పోరాటాన్ని ఆనందించని వాళ్ళు కొద్దిమందే వుంటారు. నిశీధి లేకపోవడాన్ని అంగీక రించేవాళ్ళు చాలా కొద్దిమందే వుంటారు. కొద్దిమందికి వెలుగు అంటే అంధకారానికి వ్యతిరేకమైనదే అని అనుకొంటారు. "ఛాయలు లేకుండా చిత్రం వుండదు, పోరాటం లేకుండా విజయం లభించదు. బాధ లేకుండా ఆనందం లేదు" అని వాళ్ళు భావిస్తారు. ఈ విధంగా ఆలోచిస్తున్నంత కాలం అతడు ఆత్మలో ప్రవేశించలేదన్న మాటే.

CWM 9:430-31

యోగమంతా ఒక నూతన జన్మే

స్వాభావికంగా యోగమంతా నూతన జన్మయే. అది సాధారణ పుట్టుక కాదు. మానసికం చేయబడిన మానవుని ఐహిక జీవితాన్ని వున్నత ఆధ్యాత్మిక చేతన లోనికి, ఒక మహనీయ దివ్యతర అస్తిత్వం లోనికి జన్మింప చేయడం. ఆ సువిశాలమైన ఆధ్యాత్మిక మనుగడ ఆవశ్యకతకు సంబంధించిన ఒక బలీయమైన ప్రేరణ వుంటే తప్ప ఏ యోగాన్నైనా సఫలమయ్యేటట్లు స్వీకరించలేం, అనుసరించలేం. ఈ

ప్రగాఢమైన, బృహత్తరమైన ఆంతరిక పరివర్తననానికై పిలువబడిన అంతరాత్మ ప్రథమ పయనారంభానికి అనేక మార్గాల దగ్గరకు చేరవచ్చు. తెలియకుండానే ఆ ప్రేరణ వైపుకు, ఆ మేలుకొలుపు వైపుకు దాన్ని నడుపుతున్న సహజ పురోభివృద్ధి వల్లే దానికీ దారి లభించవచ్చు. ఒక మతం లేక దర్శనశాస్త్రపు ప్రభావం వల్ల ఆ దారి దానికి లభించవచ్చు. నిదానంగా పెరిగిన ప్రకాశం లేక ఒక ఆకస్మిక స్పర్శ లేక అఘాతం వల్ల ఒక్క దూకు దూకడం ద్వారా ఆ మార్గం దగ్గర కది చేరవచ్చు. దాని వైపుకు నెట్టబడినందు వల్ల బాహ్యపరిస్థితుల వత్తిడి వల్ల నడుపబడి లేదా ఒక ఆంతరంగిక ఆవశ్యకత వల్ల, మనస్సు పైన ముద్రలను తొలగించే ఒక్క పలుకు వల్ల, లేదా సుదీర్ఘ ఆత్మవిచారణ వల్ల ఆ మార్గంలో యెన్నడో నడచినవారిని ఉదాహరణగా తీసుకొన్నందువల్ల లేదా అతనితో సంపర్కం వల్ల, ఆతని నిత్య ప్రభావం వల్ల, అది ఆ దారి దగ్గరకు చేరవచ్చు. స్వభావాన్ననుసరించి, పరిస్థితుల ననుసరించి పిలుపు వస్తుంది.

CWSA 23:69 (SABCL 20:63)

కేవలం భావన, బౌద్ధిక అన్వేషణ చాలదు

కాని అది యే విధంగా లభించినా, మనస్సు, సంకల్పాల దృఢ నిర్ణయం తప్పకుండా వుండాలి. తత్ఫలితంగా లభించే ఒక సంపూర్ణ ప్రభావవంతమైన ఆత్మార్పణ వుండాలి. నూతన ఆధ్యాత్మిక భావానాశక్తి, క్రియాశక్తి, అస్తిత్వంలో ఊర్ధ్వం వైపు మొగ్గగల ఒక ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశం, సంకల్పం, హృదయాకాంక్షచే ప్రభావితమైన ఒక మలుపు లేదా మార్పిడి — యోగం లభింప జేయవలసిన సమస్త ఫలితాలను బీజంలో మాదిరిగా తనలో కలిగి వున్న ఒక బ్రహ్మాండమైన చర్య ఇది. కోరుకొనవలసిన ఒకే ఒక్క విషయం అదేనని హృదయం దానిని పట్టుకొంటే తప్ప, చేయవలసిన కార్యం అదొక్కటే అని సంకల్పం సంకల్పించుకొంటే తప్ప మనస్సు ఆసక్తి వల్ల యెంత గాఢంగా గ్రహించబడినా ఊర్ధ్వంగా ఆవల యెక్కడో వున్న యేదో దాన్ని గురించిన కేవల భావన లేక బౌద్ధిక అన్వేషణ నిష్ప్రయోజనమే. ఎందుచేతనంటే పరమాత్మ సత్యం కేవలం భావించవలసినది కాదు, అది జీవించవలసిన సత్యం. దాన్ని జీవించాలంటే అస్తిత్వం అంతా చేయవలసి వున్న ఆ ఒక్కదానితో సందేహాస్పదమైన మనస్సుచే లేదా కొద్ది ఊర్జంతో లేదా విభాగితమైన సంకల్పంతో

సాధ్యపడదు. దైవాన్ని కాంక్షించేవాడు తనను భగవంతునికి, భగవంతునికి మాత్రమే అర్పణ చేసుకోవాలి.

CWSA 23:69-70 (SABCL 20:63)

శ్రీఅరవిందులు

దైవాన్ని ఆవిష్కరించుకొనడానికి చెల్లించవలసిన మూల్యం

అన్ని కాలాల్లోనూ, ఆకాంక్షి మంత్రోపదేశాన్ని పొందడానికి ముందు పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణుడు కావలసి ఉండేది. ప్రాచీన కాలం నాటి బోధనా విధానాలలో పరీక్షలు అసహజమైనవిగా ఉండేవి. అందుచేత వాటి విలువ బాగా తగ్గిపోయింది. కాని యిప్పుడు అలా యెంత మాత్రం లేదు. నిత్యం జరిగే సాధారణ సంఘటన వెనుక ఆ పరీక్ష దాగి వుంటుంది, అమాయకంగా, యాదృచ్ఛికంగా జరుగుతున్నట్లుంటుంది. అది ఆ పరీక్షను మరింత కఠినంగానూ, ప్రమాదకరంగానూ తయారు చేస్తుంది. జాతికి, విద్యకి సంబంధించిన మనస్సు అభిమానాలనూ, దురభిమానాలను జయించినవానికే భారతదేశం తన పెన్నిధులను బయటపెడ్తుంది. ఇతరులు వాళ్ళు అన్వేషించేదాన్ని కనుగొనలేక నిరాశతో నిష్క్రమిస్తారు. ఎందుకనంటే వాళ్ళు దాన్ని అపమార్గంలో అన్వేషించారు, దైవావిష్కరణకు మూల్యం చెల్లించడానిక అంగీకరించ లేదు.

CWM 13:373-74

ప్రాచీన కాలంలో శిష్యుడు ఉపదేశం పొందడానికి గల తన అర్హతను తెలియజేసేందుకు కఠిన పరీక్షల నెదుర్కొనేవాడు. ఇక్కడ మనం ఆ పద్ధతిని అనుసరించడం లేదు. ఏ పరీక్షా యే విధమైన గమనింపు లేనట్లే పైకి కన్పిస్తుంటుంది. కాని జరుగుతున్న దాని సత్యాన్ని గమనిస్తే, ఇక్కడ అది మరెంతో కష్టంగా వున్న దనిపిస్తుంది. అక్కడ శిష్యుడికి తాను కొంత కాలం పరీక్షా విధానానికి సంబంధించిన పరిశీలన క్రింద వుంటానని ముందుగా తెలుస్తుంది. కొన్ని బాహ్యరూపకమైన పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణుడైతే అతన్ని లోపలికి తీసుకొంటారు. కాని యిచట నీవు జీవితాన్ని యెదుర్కోవాలి, ప్రతి క్షణం నిన్ను గమనిస్తూంటారు. కాని నీ బాహ్యకర్మలను కాదు యిక్కడ గణించేది. ప్రతి ఒక్క ఆంతరిక చలనాన్ని. ఆలోచనను గమనిస్తారు, ప్రతి ఒక్క ప్రతి చర్యను దృష్టిలో పెట్టుకొంటారు. అరణ్యంలో ఒంటరిగా వున్నపుడు నీవేం

చేస్తావు అనేది గాక జీవన సంగ్రామంలో నీవెలా ప్రవర్తిస్తున్నావో అది ప్రధానం యిక్కడ.

అటువంటి పరీక్షలకు నిన్ను నీవు గురి చేసుకోవడానికి సిద్ధమా? నిన్ను నీవు సంపూర్ణంగా మార్పు చెందించుకొనడానికి సంసిద్ధమా? నీ భావాలను, ఆదర్శాలను, విలువలను, ఆసక్తులను, అభిప్రాయాలను నెట్టి వేసుకోవాలి. ప్రతిదాన్నీ క్రొంగ్రొత్తగా నేర్చుకోవాలి. దీనంతటికీ నీవు తయారుగా వుంటే, అపుడు మునకవెయ్యి లేనియెడల ప్రవేశించ ప్రయత్నించకు.

CWM 14:43

అనువాదం: కె. వి. రావు

ఒక గొప్ప సాహసానికై పిలుపు

సాహసాన్ని ప్రేమించే మనుషులున్నారు. వాళ్ళను, నేను పిలుస్తున్నది. పిలిచి వాళ్ళ కిలా చెప్తాను: "మిమ్మల్ని మహా సాహసకృత్యం చేయడానికి ఆహ్వానిస్తు న్నాను."

మనకు ముందున్న వాళ్ళు ఆధ్యాత్మికంగా చేసినదాన్ని తిరిగి చేసే ప్రశ్నే లేదు. ఎందుచేతనంటే మనం చేయవలసిన సాహసకృత్యం దాని కావల వుంది. అదొక నూతన సృష్టికి సంబంధించిన సమస్య. ముందుగా తెలియనటువంటి సమస్త సంఘటనలు, ప్రమాదాలూ, విషమ సమస్యలు అందులో వుంటాయి — తథ్యమైన విజయం గమ్యంగా గల ఒక నిజమైన సాహసకృత్యం అది. కాని దారి తెలియదు, అడుగు తరువాత అడుగు వేసుకుంటూ, ఇంతవర కెవరూ శోధించని చోట మనం బాట వేసుకుంటూ నడవాలి. ఈనాటి జగత్తులో, ఏనాడూ లేని యేదో అది, అది అదే రీతిగా తిరిగి యేనాడూ వుండబోనిది. అది నీకు ఆసక్తిని కలిగిస్తే... శుభం, రా కలిసి పయనిద్దాం...

ముందుగా ఊహించినదాన్నంతా, పథకం పన్నినదాన్నంతా నిర్మించుకున్న

దాన్నంతా ప్రక్కన పెట్టివేసి అప్పుడు... అజ్ఞేయం లోనికి నడుచుకుంటూ పోవాలి. ఏం జరిగినా సరే!

CWM 9:152

శ్రీమాత

అతిమానస యోగం

యోగం, యోగి కావడానికి కాదు:

దివ్యజనని వైపు తిరిగిన ప్రతి వ్యక్తీ చేసేది నా యోగమే. పూర్ణయోగాన్ని ఒక వ్యక్తి 'చేయ' గలను అనుకొంటే అదొక పెద్ద పొరపాటే. అంటే యోగం అన్ని పార్శ్వాలను స్వప్రయత్నంతో కొనసాగించి నెరవేర్చగల ననుకొనడం ఒక పెద్ద పొరపాటు. ఏ మానవమాత్రుడూ అలా చేయలేడు. అతడు చేయవలసిందేమిటంటే తనను తాను దివ్యజనని హస్తాల్లో పెట్టుకొని సేవ ద్వారా, భక్తి ద్వారా, ఆకాంక్ష ద్వారా ఆమె కున్ముఖం కావాలి. అప్పుడు దివ్యజనని సాధన జరిగే విధంగా తన వెలుగు, క్రియాశక్తితో అతనిలో పని చేస్తుంది. ఒక పెద్ద పూర్ణయోగిగా లేక ఒక అతి మానసజీవిగా కావాలనే అత్యాశతో వుండడం, నేను ఆ వైపు యెంత దూరం వెళ్ళాను అని తనను తాను ప్రశ్నించుకొంటూ వుండడం ఒక పెద్ద పొరపాటు. నీవు యెలా తయారుకావాలని ఆమె కోరుతున్నదో అలా తయారుగావాలని, భక్తితో వుండి ఆమెకు తనను తానిచ్చివేసుకోవడం సరైన ధోరణి. నీలో యేం చేయాలో నిర్ణయించే తక్కిన వ్యవహారమంతా ఆమెకే వదిలెయ్యాలి.

CWSA 32:151-52 (SABCL 25:130)

*

'అనుభవాలు పొందడం': అతిమానస యోగం

ఒకరు యోగసాధన చేసి మనస్సులో తార్కికబుద్ధితో జ్ఞానకాంతులు పొందవచ్చు: ప్రాణికంలో శక్తిని సంపాదించి సకల విధాలైన అనుభవాలలో ఓలలాడవచ్చు; ఆశ్చర్యం కలిగించే భౌతిక సిద్ధులను సిద్ధింప జేసుకోనూవచ్చు, కాని వెనుక నున్న యదార్థ అంతరాత్మ — శక్తి అభివ్యక్తం గాకపోతే, అంతరాత్మిక స్వభావం ఉపరితలానికి రాకపోతే సిసలైన అసలు కార్యం యేదీ జరగనట్లే. ఈ

యోగంలో యధార్థ అతిమానస వెలుగుకు, చివరకు మహదానందానికి తక్కిన ప్రకృతినంతా ఉన్ముఖం చేసేది చైత్యసత్తా, (లేక చైత్యపురుషుడు). తనకు తానుగా మనస్సు స్వీయ ఉన్నత సీమలకు తెరచుకోగలదు. అది తనకు తానుగానే వుంటూ కూడా నిర్వ్యక్తికత లోనికి విస్తృతం కాగలదు. ఒక విధమైన అచల ముక్తికి సంబంధించిన నిర్వాణం లోనికి తనను ఆధ్యాత్మీకరించుకో గలదు. కాని ఒక ఆధ్యాత్మికం చేయబడిన మనస్సు ఒక్కదానిలో మాత్రమే చాలినంత ఆధారాన్ని అతిమానసం కనుగొనలేదు. అంతరాంతరంలో వున్న అంతరాత్మ మేలుకొల్పబడితే, కేవల మానసిక, ప్రాణిక, భౌతికం నుండి బయటపడి మరో నూతన జన్మను అంతరాత్మిక చేతనలో పొందితే అప్పుడు ఈ యోగం చేయగలరు. లేకపోతే (మనస్సు ఒక్కదాని శక్తితో లేక యే యితర భాగం ఒక్కదాని శక్తితో) అది అసాధ్యం. భౌద్ధిక జ్ఞానానికి లేదా మానసిక భావాలకు, లేదా యేదైనా ప్రాణిక వాంఛకు మక్కువతో కట్టుబడిపోయి నందువల్ల అంతరాత్మిక నూతన జన్మకు అంగీకరించకపోతే, దివ్యజనని నుండి నూతనంగా జన్మించిన బిడ్డలా కాలేకపోతే అప్పుడు సాధనలో విఫలం గావడం జరుగుతుంది.
SABCL 24:1095

శ్రీఅరవిందులు

కేవలం దైవం మనిషివిగా తయారవ్వు

నీవు దైవం దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు సమస్త మానసిక అవగాహనలను రద్దు చేసుకోవాలి. కాని అలా చేయడానికి బదులు నీ అవగాహనలను దైవంపై రుద్ది, వాటి కనుగుణంగా దైవాన్నుండి మనడం చేస్తున్నావు. ఒక యోగి కుండవలసిన ఏకైక యధార్థ వైఖరి యేమిటంటే, అతడు సౌమ్యంగా వుండి, యేదెలా జరిగినా, దైవాజ్ఞను పాటించడానికి సిద్ధంగా వుండడం. అతనికి విడిచిపెట్టదగనిదంటూ యేదీ వుండగూడదు, యేదీ భారమని అతని కన్పించగూడదు. ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని జీవించాలనుకొనేవారికి తమ కున్నదాన్నంతా విడిచి వేసేయాలని తరుచుగా మొట్టమొదటి ప్రేరణ వస్తుంది. భారం దించివేసుకోవాలని అనుకొని వాళ్ళలా చేస్తారు, అంతేగాని దైవానికి సమర్పించాలని గాదు. సిరిసంపదలుండి, చుట్టూ విలాసాలను, భోగాలను అందించేవి వున్న మనుషులు దైవం వైపు తిరిగినప్పుడు, వెంటనే వాళ్ళలో జరిగే చలనం వీటన్నింటి నుండి పారిపోవాలని — లేదా "బంధం

నుండి బయట పడడానికి” అని చెప్తారు. కాని అదొక అపసవ్య చలనం. నీ దగ్గరున్న వస్తువులు నీ స్వంతం అని అనుకోవద్దు — అవి దైవానివి. దైవం నీవు వేటినైనా భోగించాలని కోరుకొంటే, అనుభవించు దాన్ని: కాని ఆ మరుక్షణమే దాన్ని చిరునవ్వుతో వదలివేయడానికి కూడా సిద్ధంగా వుండు.

CWM 3:54

*

నీవు యోగాభ్యాసం మొదలుపెట్టినపుడు నీ కున్న మానసిక నిర్మాణాలు, అందుకుపయోగించిన సరంజామా సమస్తం కుప్ప కూలిపోతాయి, అందుకు నీవు సిద్ధంగా వుండాలి. నీ విశ్వాసం తప్ప మరే ఆధారమూ లేకుండా గాలిలో వ్రేళ్ళాడుతున్నట్లుండే స్థితికి కూడా నీవు సంసిద్ధుడవై వుండాలి. నీ గత వ్యక్తిత్వాన్ని తత్సంబంధమైన మమకార, బంధాలను పూర్తిగా మరచిపోవలసి వుంటుంది. ఆ గతాన్ని నీ చేతన లోనుంచి పెకలించి వేసి, నూతనంగా జన్మించి, యెట్టి విధమైన బంధమూ లేని స్వేచ్ఛా జీవివి కావాలి. గతంలో నీ వేమిటో దానిని గురించి మరి ఆలోచించకు, యెలా వుండాలని ఆకాంక్షిస్తున్నావో దానిని గురించే ఆలోచించు. నీవు దేనిని నిజం చేసుకోవాలనుకొంటున్నావో పూర్తిగా అందులోనే వుండిపోవాలి. మృతమైన గతాన్నుండి వెనుదిరిగి భవిష్యత్తు వైపుకు నిగుడించి దృష్టి సారించు. నీ మతం, దేశం, కుటుంబం, వున్న చోటు అన్నీ దైవం.

CWM 3:83-84

శ్రీమాత

*

శ్రీఅరవిందుల యోగం: ఇతర యోగాలు

నీకు పిలుపు వున్నట్లున్నది, నీకు యోగార్హత వున్నట్లున్నది. కాని అందుకు విభిన్న మార్గాలున్నాయి, ప్రతిదానికీ ఒక భిన్నమైన గమ్యం వున్నది, అవి అక్కడితో ముగుస్తాయి. కోరికలను జయించడం, జీవిత సామాన్య బాంధవ్యాలను ప్రక్కన బెట్టడం, అస్థిరత్వం నుండి శాశ్వతంగా వుండే సుస్థిరత్వం వైపు సాగిపోవడం అనేవి అన్ని మార్గాలకూ సామాన్య విషయమే. కలను, నిద్రను జయించడాని కొకరు ప్రయత్నించవచ్చు, అలాగే అకలిదప్పలను జయించడానికీ ప్రయత్నించవచ్చు.

ప్రపంచంతో లేదా జీవితంతో సంబంధం లేకుండా వుండడం లేదా యింద్రియాలను నిర్జీవం చేయడం లేదా వాటి చర్యను పూర్తిగా నిలిపివేయడం అనేవి నా యోగంలో భాగం గాదు. జీవితం లోనికి దివ్యవెలుగు, దైవ పరమ సత్యశక్తిని, ఆనందాన్ని, దాని క్రియాశీల నిశ్చితత్త్వాన్ని, క్రిందికి తీసుకురావడం ద్వారా జీవితాన్ని రూపాంతరీకరించడం నా యోగలక్ష్యం. ఈ యోగం జగదస్తిత్వానికి గల విలువను అంగీకరించి దానిని సత్యంగా నిలబెట్టుకొంటుంది. కర్మ, సృష్టి, అజ్ఞాన, అపరిపూర్ణతల వ్యక్తీకరణలు గాక, పరమ సత్యం, దివ్య వెలుగు, దైవ మహదానందాల వ్యక్తీకరణగా తెలియవచ్చే ఒక మహోన్నత పరమ సత్య-చేతన లోనికి ప్రవేశించడం దాని లక్ష్యం. కాని అందుకోసం ఈ పార్థివ మనస్సుని, జీవితం, దేహాలను ఆ మహోన్నత దైవచేతనకు సమర్పణ గావించడం అనివార్యం. ఎందుచేతనంటే, ఎందులో క్రియాశీలత ఇకనే మాత్రం మానసికమైనదిగాక, పూర్తిగా మరో విధమైన దైవశక్తిదై వుంటుందో ఆ, మనస్సు కావల వున్న ఒక అతిమానస చేతన లోనికి తన స్వప్రయత్నంతో ప్రవేశించడం మర్త్యమానవ జీవికి చాలా కష్టం. అటువంటి పరివర్తనకై పిలిచే పిలుపును అంగీకరించ గలిగినవారు మాత్రమే ఈ యోగంలో ప్రవేశించాలి.

కేవలం సాధారణ జీవితం మీద అవిశ్రాంతమైన అసంతృప్తి ఈ యోగసన్నద్ధతకు చాలదు. ఒక సానుకూలమైన ఆంతరిక పిలుపు, ఒక దృఢ సంకల్పం, ఒక గొప్ప అచంచలమైన పట్టుదల ఆధ్యాత్మిక జీవన విజయానికి అవసరం.

SABCL 23:545

*

ఒకసారి ఒక వ్యక్తి యోగమార్గంలోని కడుగు బెట్టినపుడు, అతడు చేయవలసింది ఒకే ఒక్కటి, అదేమిటంటే యేం జరిగినప్పటికీ, యెటువంటి యిక్కట్లు యెదురైనప్పటికీ అంతు చూడవలసిందే అని తీర్మానించుకొని దానికి కట్టుపడి పోవాలి. తన స్వీయ సామర్థ్యంతో యోగంలో నిజంగా సఫలీకృతులు కాలేరెవ్వరూ. నీకు పైగా నిలిచివున్న ఒక మహనీయ దివ్యక్రియాశక్తితో మాత్రమే సాధ్యమౌతుంది. సమస్త క్లిష్ట పరిస్థితులలో కూడా విడువక దివ్య క్రియాశక్తికై నిలిచి వుండే పిలుపు వల్ల యోగం సఫలమౌతుంది. నీవు చురుకుగా దానికై ఆకాంక్షించ లేకపోయినప్పటికీ సహాయం వస్తుందని దివ్యజనని

వైపు తిరిగి వుండాలి, ఆ ఒక్క పనినీ నీవు యెల్లపుడు చేయవలసి వుంది.

CWSA 32:294 (SABCL: 327-28)

శ్రీఅరవిందులు

*

శ్రీఅరవిందుల సంకేతం

యోగం గమ్యాన్ని చేరడం యెప్పుడూ కష్టమే. కాని మరే యితర యోగాల గమ్యం కన్నా ఈ యోగం గమ్యం చేరడం మరింత కష్టం. పిలుపు, సామర్థ్యం దేన్నైనా, ఏ ప్రమాదాన్నైనా యెదుర్కోడానికి కంగీకరించేవాళ్ళు, వైఫల్య ప్రమాదాన్ని సైతం యెదుర్కోడాని కంగీకరించేవాళ్లు, పూర్తిగా నిస్వార్థంగా, వాంఛారహితులుగా, తయారయ్యే విధంగా పురోగతి సాధించాలని, సమర్పణ కావాలని సంకల్పం గలవాళ్ళకే ఈయోగం.

SABCL 24:544

*

ఒక విభజనకు లోనైన సంకల్పంచే, లేదా ఊర్జంలోని కొద్ది భాగంతో, లేదా సంశయాత్మక మనస్సుచే ఈ యోగం సాధ్యపడదు. దైవాన్ని అన్వేషించేవాడు భగవంతునికి తనను తాను సమర్పించివేసుకోవాలి, భగవంతుడికి మాత్రమే.

CWSA 23:69-7- (SABCL 20:63-64

*

యోగం విజయ రహస్యం, దానిని జీవితంలో సాధించవలసిన లక్ష్యాలలో ఒకటిగా గాక, ఒకే ఒక్క లక్ష్యంగా పరిగణించడంలో, జీవితంలో ఒక ముఖ్యమైన భాగంగా గాక, మొత్తం జీవితమే యోగంగా పరిగణించడంలో వుంది.

CWSA 23:71 (SABCL 20:65)

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. వి. రావు

ఒక జిజ్ఞాసువు కథ

ఈ సాయంత్రం మీకొక సుబోధకమైన కథను వినిపిస్తాను. అది ముద్రణ, పుస్తకాలకు ముందు కాలం నాటిది. ఆ రోజుల్లో గురుకులాలలో విధేయతగా ఉన్నవాళ్ళకే ప్రవేశం లభించేది. అదీ గురువులు వాళ్ళు దానికి అర్హులని తలిస్తేనే!

అర్హత పొందాలంటే ఆచరణలో నిరూపించాలి గదా! ఒక గురువు ఏదైనా నియమాన్ని తన శిష్యులకు నేర్పాడంటే దాన్ని వాళ్ళు ఆచరించాలని కూడా కోరుకుంటాడు. అది ఆచరణలో ప్రతిఫలించినపుడే మరో విషయాన్ని శిష్యులకు చెప్పటానికి అంగీకరిస్తాడు.

ఇక కథను మొదలుపెడ్తాను.

జ్ఞానోపదేశము — ఒక కథ

(ఇది గుజరాతీ భాష నుంచి అనువదించబడినది)

పూర్వం ఒక మహనీయుడు వుండేవాడు. ఆయన గొప్ప తపస్వి, పండితుడు కూడా. వయసు వల్లా, జ్ఞానం వల్లా అందరి గౌరవాన్ని పొందగలిగాడు. ఆయనే 'జనూన్' మహాత్ముడు. ఆయన వద్ద విద్యాభ్యాసం చేయడానికి అనేకులు వస్తుండేవారు. ఆయన వద్దనే ఆశ్రమంలో నివసించి, ఆశ్రమ నియమాలను పాటిస్తూ క్రమశిక్షణతో విద్యాభ్యాసం కొనసాగించి ఎంతో కాలం అక్కడ వుండి జ్ఞానాన్ని పొందేవారు.

ఒక రోజు ఆ మహనీయుని ఆశ్రమానికి ఒక యువకుడు వచ్చాడు. అతని పేరు 'యూసఫ్ హుస్సేన్'. ఏ వివరాలు అడగకుండానే యూసఫ్‌కు ఆశ్రమంలో ఉండటానికి అనుమతి లభించింది. నాలుగు సంవత్సరాలు యూసఫ్ స్వామీజీ సమక్షంలో గడిపాడు.

ఒకనాడు జనూన్ మహాశయుడు యూసఫ్‌ను పిలిచి తాను ఏ ఉద్దేశంతో ఆశ్రమానికి వచ్చాడో చెప్పమని అడిగాడు. ఆధ్యాత్మిక (మత) విషయాలలో విద్యాభ్యాసం చేయటానికి తాను విచ్చేశానని యూసఫ్ సెలవిచ్చాడు. జనూన్ మహాశయుడు మారు పలుకకుండా ఒక సేవకుని పిలిచి "ఆ పెట్టె సిద్ధంగా వుందా? ఉంటే దానిని తక్షణమే ఇక్కడికి తీసుకురా" అని ఆజ్ఞాపించాడు.

కాసేపట్లో ఆ పెట్టె జనూన్ మహాశయుడి సమక్షంలో వుంచబడింది. "శ్రద్ధగా,

జాగ్రత్తగా ఈ పెట్టెను నీలా నదికి ఆవలి గట్టున ఉన్న నా స్నేహితునికి ఇచ్చిరా. దారిలో ఏ పొరపాటు చేయరాదు. ఎప్పుడూ నీ వద్దనే వుంచుకొని, ఎవరికి ఇవ్వ మన్నానో వారికే ఇవ్వు, జాగ్రత్త. నీవు తిరిగి వచ్చాక నీ విద్యాభ్యాసం మొదలౌ తుంది." నీలా నదికి ఏ మార్గాన పోవాలో వివరించాడు. యూసఫ్ ఆయన పాదాలకు ప్రణమిల్లి ఆ పేటికను తీసికొని నీలా నది దిశగా ప్రయాణమయ్యాడు.

జనూన్ మహనీయుని ఆశ్రమం చాలా దూరం ఆ రోజుల్లో కార్లు, రైళ్ళు లేవు. యూసఫ్ కాలినడకనే ప్రయాణం సాగించాడు. రోజులో మధ్యాహ్నం దాగా నడిచేవాడు. మధ్యాహ్నపు ఎండ తీవ్రంగా ఉన్నపుడు సేద తీరటం కోసం చెట్ల నీడలో విశ్రమించేవాడు. ఆ పెట్టె చూడడానికి చిన్నదే. బరువు కూడా తక్కువే. పెట్టెకు తాళం కూడా లేదు. ఇంతవరకూ యూసఫ్ దాన్ని గమనించనే లేదు. తన గురువుగారి ఆజ్ఞ ప్రకారం పెట్టెను తీసుకొని పోతున్నాడు.

ఒకనాటి మధ్యాహ్నం విశ్రాంతి తీసికొంటుండగా తన మనసు చుట్టూ అనవస రమైన ఆలోచనలు మొదలైనాయి. ఆ సందర్భంలో అలాంటి ఆలోచనలు రావటమూ కద్దు. జనూన్ చూపులు ఆ పెట్టెపై పడ్డాయి. "ఇంత చక్కని పేటికకు తాళం ఎందుకు వేయలేదు చెప్మా! బరువు కూడా తక్కువే. ఇందులో ఏముందో? ఇందులో ఏదైనా ఉండటాని కవకాశం వుందా? ఎంత తేలికగా వుంది. బహుశా ఖాళీయేనేమో?"

ఇట్లా అనుకుంటుండగా అతని చేతులు అప్రయత్నంగా మూత తెరవాలని ప్రయత్నించాయి. కాని తమాయించుకున్నాడు. గురువు తనను భద్రంగా తీసి కొనివెళ్ళి వారి స్నేహితునకు ఇవ్వమన్నారు. అందులో ఏముంటే తన కెందుకు? అది నా కనవసరం. దాన్ని గురించి నేను ఏమాత్రం ఆలోచించకూడదు" కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా దానివైపే చూస్తూ గడిపాడు. కాని మనసు చంచలం గదా? అది వూరుకోనివ్వలేదు. "ఇది ఖాళీ పెట్టే అయి వుంటుంది. ఏం దాన్ని తెరిస్తే! తాళం వేసి వుంటే తీస్తేనే గదా తప్పు. ఒక్క క్షణం లోపల ఏముందో చూస్తాను" అను కున్నాడు.

యూసఫ్ ఆలోచనలన్నీ ఆ పేటిక చుట్టూనే తిరగసాగాయి. వాటిని అదుపు చేసుకోలేక పోయాడు. "ఒక్కసారి ఏముందో చూస్తాను; ఒక్కసారే" అనుకున్నాడు. అప్రయత్నంగా చేతులు ఆ పెట్టె పైకి వెళ్ళాయి. కాని బలవంతంగా వెనుకకు తీసుకున్నాడు. కాని కోరిక ఆగలేదు. నెమ్మదిగా మనసు దిటవు చేసుకొని మెల్లగా

ఆ పెట్టె మూత తెరిచాడు. ఇంకేముంది! ఎన్నాళ్ళుగానో అందులో దాగి వున్న ఒక చుంచు ఎలుక అమాంతం బయటకు దూకి పారిపోయింది. యూసఫ్ నిర్ఘాంత పోయాడు. కళ్ళు పెద్దవి చేసుకొని అటూ ఇటూ పరికించాడు. ఖాళీ పెట్టె తన ముందున్నది. ఎలుక తప్పించుకుపోయింది. తన గుండె వేగంగా కొట్టుకొంటున్నది. నాలుగు వైపులు ఆశగా చూశాడు. "అయ్యో ఆ మహాత్ముడు చెప్పిన చిన్న పని కూడా నేను సక్రమంగా చేయ లేకపోయానే! ఎంత పొరపాటు జరిగింది. ఇప్పుడేం చేయాలి", అని తనను తాను నిందించుకున్నాడు. యూసఫ్ పశ్చాత్తాపంతో కృంగిపోయాడు. కాని ఇప్పుడ ఏంచేయగలడు? నిరాశతో ఆ చెట్టు చుట్టూ తిరిగి చూచాడు. బాటకు ఆ వైపు, ఈ వైపూ వెతికాడు. ఎలుక తప్పించుకొని ఎటు పోయిందో!

వణుకుతున్న చేతుల్తో ఆ పెట్టెకు మరల మూతవేసి నిరాశతో తన ప్రయాణం కొనసాగించాడు. చివరకు నీలా నదిని దాటి తన గురువు యొక్క స్నేహితునకు ఆ పెట్టెను అందజేశాడు. తాను చేసిన పొరపాటుకు పశ్చాత్తాపంతో ఒక మూలగా నుంచొని మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

జనూన్ మహాశయుని స్నేహితుడు కూడా ఒక దివ్యపురుషుడే. యూసఫ్ తెచ్చిన పేటికను తెరచి జరిగినదంతా గ్రహించాడు. యూసఫ్ వైపు తిరిగి ఇలా అన్నాడు, "యూసఫ్, నువ్వు ఇందులోని ఎలుక పారిపోయేలా చేశావు. జనూన్ మహాశయుడు నీకు విద్యాభ్యాసం చేయటం అసంభవం. ఉన్నత విద్యను అభ్యసించాలంటే మనసుపై పూర్తి అదుపు ఉండాల్సిందే. మీ గురువు గారికి నీ మనోబలంపై పూర్తి విశ్వాసం లేకపోవటం వల్ల ఈ చిన్న పరీక్ష పెట్టారు. ఒక చిన్న ఎలుక వున్న పేటికను నిజా యితీతో తీసుకొని రాలేని నువ్వు గొప్ప భావాలను ఎలా తలకెక్కించుకో గలవు? నిజానికి 'చిన్న పని' అనేది ఏదీ ఉండదు. అవును యూసఫ్, వ్యక్తిత్వాన్ని కాపాడుకో, పట్టుదలను పెంచుకో. మరల నీ గురువుగారి వద్దకు పో. నమ్మకం కల్గించేలా నిన్ను నీవు మలచుకో. ఒకనాటికి ఆ మహనీయునికి తగిన శిష్యుడవు కాగలవు", అన్నాడు.

యూసఫ్‌కు తల తీసేసినట్లయింది. నేరుగా తిరిగి తన గురువుగారి వద్దకే వెళ్ళి తన తప్పిదం విన్నవించుకున్నాడు. ఆ మహనీయుడు ఇలా అన్నాడు "యూసఫ్, ఒక మహదవకాశం చేజార విడుచుకున్నావు, దేనికీ పనికిరాని చిన్న

ఎలుకను కాపాడలేని నీవు నిజమైన దివ్యత్వాన్ని ఎలా పొందగలవు? నీ మీద నీకు అదుపు ఉండాలి కదా! పోయి దాన్ని సాధించు; అది లేకుండా ఏ గొప్పదానినీ నీవు సాధించలేవు."

సిగ్గుతో తలవంచుకొని వెనుకకు మరలాడు యూసఫ్. అప్పటి నుండి అతనికి ఒకటే ఆలోచన. తాను మనసుపై యాజమాన్యం ఎలా సాధించాలి? అప్పటి నుండి అనేక సంవత్సరాలుగా నిరంతర కృషి చేశాడు. కఠిన తపస్విలా జీవించాడు. చివరకు మనసుపై తనకు యాజమాన్యం సిద్ధించింది. అప్పుడు మరల గురువును కలిసాడు. యూసఫ్‌ను చూడగనే ఆ మహనీయునకు ఎంతో ఆనందం వేసింది. యూసఫ్‌యొక్క పరిణతిపై ఆయనకు నమ్మకం కుదిరింది. అతనికి జనూన్ మహాత్ముని వద్ద విద్యాభ్యాసం చేసే అవకాశం కలిగింది.

సంవత్సరాలు గడిచాయి. యూసఫ్ జ్ఞానంలో పరిణతి సాధించాడు. ఇస్లాం దివ్యపురుషులలో అరుదైన స్థానాన్ని పొందగలిగాడు.

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహా రావు

ఎవరైనా నేను యోగంలో ప్రవేశపెట్టానని చెప్పినప్పుడు, దాని అర్థం, నన్ను నేను ఆ వ్యక్తికి మాటలు లేకుండా వ్యక్తం చేసుకొన్నానని. నేనేమిటో దానిని దర్శించడానికి, తెలుసు కొనడానికి, అనుభూతి చెందడానికి, అతడు సమర్థుడయ్యాడని దానర్థం.

CWM 3:84

శ్రీమాత